

SVENSK FISKERI TIDSKRIFT

Från Åsnens fiskefest 1959. Några av de 80 båtarna.

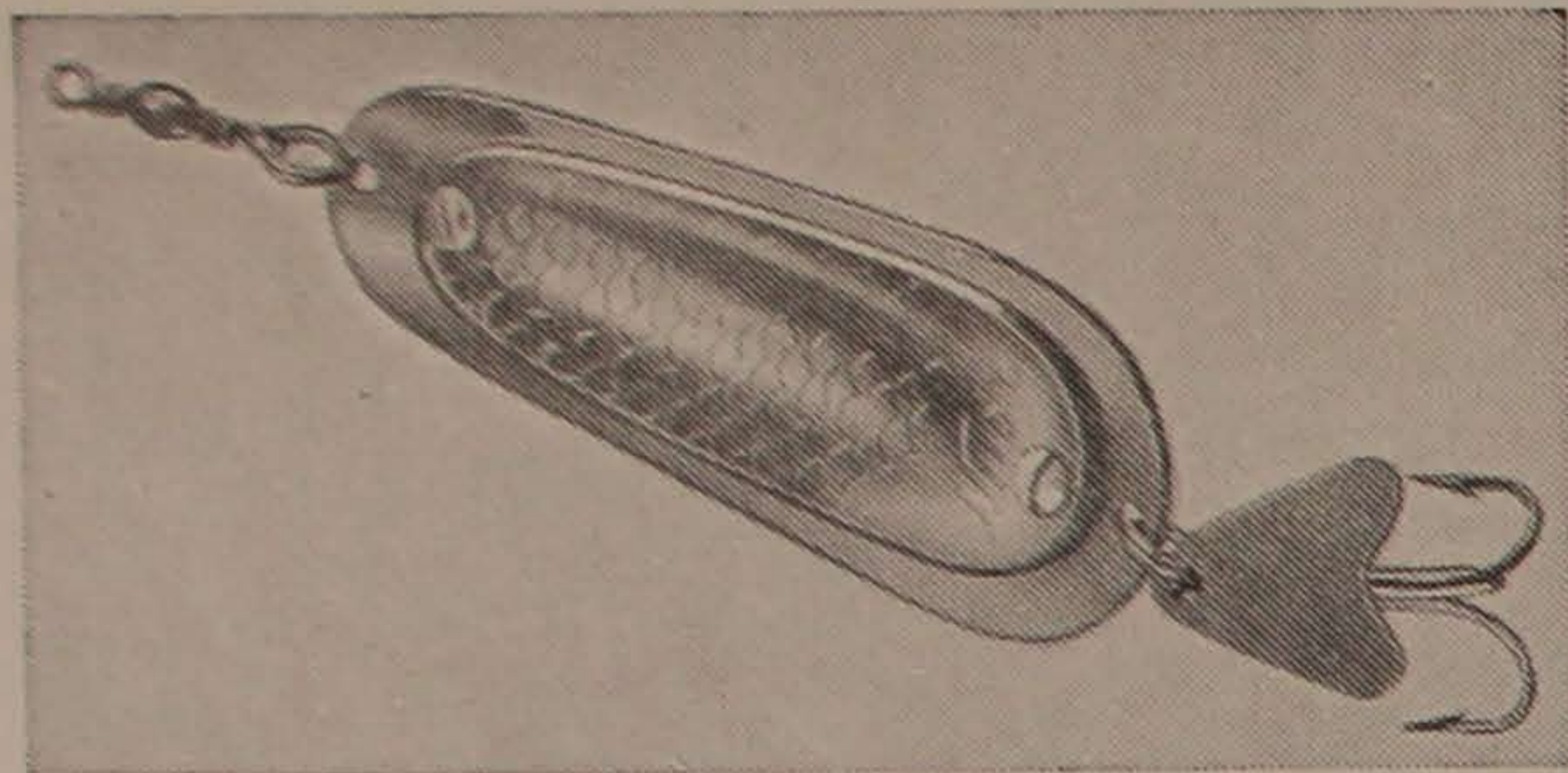
Se artikel sid. 67.

Nr 4/5

April/Maj 1960

69:e årg.

Pris kr. 1:50

**Sportfiskeredskap,
Ryssjor, Nät,
Mjärdar m.m.**

Katalog gratis och franco

AB Malmö Fiskeredskapsaffär
Malmö

**SNABB
SÄKER
START**

året runt

Säljes hos
återförsäljare
landet runt

AB Accumulatorfabriken TOR
Norbergsgatan 3, Malmö - Tel. 803 20

**Enkelknutna,
Dubbelknutna
eller Knutlösa?**

Tvinnade eller heldragna?
Nylon, perlon, kuralon, terylene
eller Polyeten?

Vi äro fackmän på området med välsorterat lager och lämna sakliga upplysningar om garner, tältnar, konstfibernet och knutar.

**Lundgrens
Fiskeredskaps-Fabrik A/B**

Storkyrkobrinken 12, STOCKHOLM C
Tel.: (010) 20 10 22, 10 21 22

SVENSK FISKERI TIDSKRIFT

Utkommer med ett häfte per månad. Prenumerationspris 11:— pr år (inkl. medlemsavgift i Svenska fiskevårdsförbundet). Prenumeration för yrkesfiskare 5:—. Prenumeration direkt hos distributören.

Äldre årgångar av SFT säljas av distributören i mån av tillgång. Före 1935 3:—; 1935—47 4:—; 1948—50 5:—; 1951—59 7:— pr årgång.

Red.: Fil. dr O. Olofsson, Planetgatan 15, Lund 2. Tel. 150 98.

Prenumeration } Kamrer S. Ströhm,
Distribution } Gyllenkroks allé 5, Lund.
Annonser } Tel. 174 75, bost. 123 50.

Postgiro: 9 04 92, Lund.

ANNONSTARIFF (pris pr införande):
1/1 sida (210×150 mm) 150:—
1/2 sida (105×150 eller 210×75 mm) 80:—
1/4 sida (52×150 eller 105×75 mm) 45:—
1/8 sida (26×150 eller 52×75 mm) 25:—

Rabatt vid beställning av annons i 6 häften under året 15 %, i 12 häften 25 %.

OBS! Anmäl varaktigt adressförändring till distributören!

SVENSK

FISKERI TIDSKRIFT

ORGAN FÖR SVENSKA FISKEVÅRDSFÖRBUNDET

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE: O. OLOFSSON

Nr 4/5 Årgång 69

Upplysningar om expedition och prenumeration m.m. efter texten

April/Maj 1960

INNEHÅLL

K. Larsen: Statistik över sötvattensfisket (s. 57). — R. Stark: Redogörelse för fiskeförsöken i Bondsjön 1958 (s. 61). — S. Nordin: Fortsatta fiskeexperiment i Lappland (s. 63). — R. Öhman: Ett försök till värdering av sportfiskevatten (s. 65). — A. Winblad: Nytt fångstredskap för mink (s. 66). — G. Martinsson: Några glimtar från verksamheten inom Åsnens fiskevårdsföreningar (s. 67). — LITTERATUR (s. 69). — FRÅN FÖRBUNDET (s. 70). — I KORTA DRAG (s. 78).

Återgivandet av text och illustrationer tillåtes endast om källan anges.

Statistik över sötvattensfisket

Föredrag av mag. Knud Larsen vid en FAO-kurs för fiskeristatistiker

Ehuru nedanstående föredrag av den kände danske fiskeribiologen magister Knud Larsen närmast belyser värdet av en tillförlitlig och detaljerad statistik för sötvattensfisket, då det gäller att bedöma verkningarna av fiskodling och försöksverksamhet samt skadegörelse på fisket — ett värde som synes vara självklart — medan däremot frågan om behovet av en allmän sötvattensstatistik, som man sedan länge påyrkar här i landet, och därmed sammanhängande problem ej närmare beröres, är föredraget av så stort intresse även för oss, att det återges här.

Red.

Av föregående föredrag och demonstrationer på denna kurs ha deltagarna utan tvivel fått ett intryck av, vilken betydelse man från näringslivets sida fäster vid en noggrant genomförd fiskeristatistik. Dessutom har man fått veta, hur den skall åstadkommas för havsfiskets vidkommande i alla dess faser. Varje disposition i fråga om utrustning, fabrikation, handel o.s.v. vinner

i säkerhet, när den stöder sig på ett statistiskt material, som är omsorgsfullt insamlat och bearbetat under ett tillräckligt stort antal år.

Utöver denna betydelse — att ge en fingervisning om disponibla resurser och om de tidpunkter, på vilka de kan mobiliseras eller i varje fall normalt bli disponibla, och att ge kännedom om utbytets storlek i förhållande till insatsen — spelar fiskeristatistiken i sötvatten en stor roll på åtskilliga andra fält, bl.a. som en följd av att de områden den omfattar är mindre, lättare att överblicka och därför lättare tillgängliga för direkta ingrepp på basis av de statistiska upplysningarna än havsområdena. Icke blott utnyttjandet av sötvattnen som produktionsområden kan göras mer intensivt än i havet, även statistiken för sötvattnen kan bli tillförlitligare och utnyttjandet av den kan föras mer positivt in i produktionsbilden än vid det mer extensivt bedrivna havsfisket, som på enstaka undantag när ännu endast består i att skörda utan föregående sådd.

Själva insamlingen av statistiska uppgifter från sötvatten (fångstens storlek, eventuellt

månad för månad, antalet sysselsatta fiskare, mängden redskap och båtar, antalet fiskedagar o.s.v.) avviker icke på någon väsentlig punkt från motsvarande i havet. Dimensionerna är blott normalt mindre, vilket dock endast är en fördel. Det finns emellertid en punkt, som jag finner motiverat att närmare framhålla. Kanske har det gjorts förut i annat sammanhang, men det kan knappast göras för ofta. Det är, att det överallt gäller att få fiskarna att förstå, att de uppgifter som man begär av dem för statistiken inte skall uppfattas som ett oberättigat snokande i deras privata förhållanden, utan att det tvärtom — riktigt utnyttjat — på lång sikt tjäna fiskarnas egen sak. Detta bör icke blott poängteras. Det bör också på ett lättfattligt sätt förklaras, helst med exempel på att en väl genomförd fiskeristatistik haft en direkt produktionsfrämjande verkan. En del av vad jag nämner i det följande tar direkt sikte på detta.

Har utövarna av fisket först förstått statistikkens betydelse, är det i allmänhet lätt att vinna dem som medarbetare. Man uppnår härmed inte blott att få tillförlitliga upplysningar till statistiskt bruk i allmänhet, man kan till och med i många fall vinna enstaka särskilt kvalificerade medarbetare, som kan insamla noggrannare statistik för särskilda ändamål, t.ex. uppgifter av kvantitativt slag som fångstmängden per viss redskap, per tidsenhet eller per befiskad areal. Material av detta slag kan få utslagsgivande betydelse för prövning angående beståndsregleringar eller andra åtgärder till förbättring av fiskeförhållandena.

Utöver att lämna generella uppgifter om fiskeförhållandena av förut nämnt slag får statistiken också betydelse som juridisk bevisfaktor i de länder, där fiskerätten i sötvatten faller under den enskilda äganderätten. På grund av den ökande industrialiseringen hotas allt flera vatten av förstöring genom utledning av avloppsvatten eller giftiga ämnen eller genom att tas i bruk för kraftproduktionen, varvid fisket kan helt ödeläggas. Ersättning för den härvid förorsakade skadan bestämmes vanligen med utgångspunkt från de statistiska uppgifterna om fångstmängden före ingreppet, vare sig denna ersättning utgöres av ett penningbelopp en gång för alla till fiskerättsägarna eller bekostande av utgifterna för de åtgärder, som avser att bevara fisket trots de skedda ingreppen. På vissa platser, där ingreppen inverkar på beståndet av vandringsfisk, varvid både det enskilda fiskeintresset i sötvatten och det allmänna intresset att uppehålla kust- och havsfisket påverkas, har det t.o.m. varit fråga om, att skadegöraren

både måste lämna en direkt penningersättning och samtidigt bekosta kompensationsåtgärder, allt med utgångspunkt från de statistiska uppgifterna om fisket, kompletterade med en ingående kännedom om den skadade fiskens biologi.

Sin största betydelse har fiskeristatistiken i sötvatten dock fått för den fiskeribiologiska forskningen. Det är denna forskningsgrens uppgift att på grundval av studier över fiskarnas liv och inbördes konkurrens om plats, föda o.s.v. medverka till, att vattnen utnyttjas på bästa möjliga sätt med hänsyn till fisket. Det betyder kort sagt att de fås att producera så mycket värdefull fisk som möjligt, ofta i förening med en minskning av bestånden av mindre värdefull eller eventuellt helt värdelös fisk, s.k. ogräsfisk. Ett bekämpande av dessa är icke blott motiverat av deras mindre värde utan väl så mycket av att de är direkt skadliga, därigenom att vissa arter lever av samma födoorganism som den värdefulla fisken och därför bidrar till att begränsa dess optimala utveckling.

Flertalet danska sjöar utmärkas i dag av naturförhållanden, som gynna uppkomsten av stora bestånd av ogräsfisk. På grund av landets intensiva odling tillföras sjöarna stora mängder växtnäringsämnen, fosfat och nitrat, som planktonalgerna enastående goda tillväxtmöjligheter. Följden är att dessa sjöar en stor del av året — och just under den »infödda» rovfiskens, gäddans, bästa tillväxtperiod — är så grumliga, att gäddan inte kan se sitt byte och därför ej kan glesa ut beståndet av småfisk. Då gäddan uteslutande jagar med hjälp av synen, kommer den lätt att svälta — och växa dåligt — i dessa sjöar, samtidigt som bestånden av ogräsfisk ökar år för år.

Den härigenom orsakade minskningen av produktionen av värdefullt gäddkött är givetvis beklaglig. Värre är emellertid att det överhandtagande beståndet av ogräsfisk — det gäller braxen, gers, mört och abborre — medför en allt mer kännbar näringskonkurrens för de danska sjöarnas viktigaste fisk, ålen, så att ålproduktionen ej på långt när når den storlek, som den borde.

När man genom talrika fiskeförsök i sjöarna känner detta tillstånd, som fiskerimässigt bör betecknas som sjukligt, och jämför det med de statistiska uppgifterna om vårt insjöfiske, finner man ett starkt missförhållande mellan ogräsfiskens andel i sjöarnas bestånd och dess andel i fångsterna. Enbart härigenom säger oss statistiken, att någonting är galet, och att fisket i många sjöar borde radikalt läggas om. Men

statistiken ensam säger inte direkt, hur denna omläggning bör ske. Vill vi skaffa oss kännedom härom, måste statistik och fiske intimt samarbeta, så att den förra regelbundet registrerar resultaten av det senares insats, varigenom det slutligen skulle bli möjligt att avgöra, om insatsen varit riktig — och tillräcklig.

Jag vill gärna med ett exempel belysa ett sådant samarbete mellan statistik och praktiskt fiske i en sjö, ett samarbete som givit en fingervisning om, vilka åtgärder man kan tillgripa vid arbetet för ett insjöfiskes rationalisering. Exemplet är hämtat från Danmarks största sjö, den 42 km² stora av staten ägda Arresö, i vilken fisket utövas av en enda arrendator och efter riktlinjer, som varje år godkänns av fiskerimyndigheterna. Jag säger uttryckligen, vilka åtgärder man kan tillgripa, då vi inte bör blunda för att en åtgärd, som leder åt rätta hållet, inte nödvändigt måste vara identisk med åtgärden, som med ett slag löser alla problem. Att det fortfarande finns svårigheter att övervinna i Arresö, innan fisket kan betraktas som helt tillfredsställande, är jag medveten om. Men man är på god väg att söka övervinna dem.

Arresö hör till den typ av sommargrumliga sjöar, som jag nyss nämnt, ja, den är t.o.m. ännu sämre ställd, då dess botten utgöres av

lig sjö, som är full av småfisk av olika slag.

Fiskeristatistiken för Arresö för tioårsperioden 1942—1951, då gösen gick bra till, visar vad som hänt. För det första fångades under denna period årligen 14.000 kg gös till ett värde av ca 42.000 kr, vilket alltså representerar en helt ny inkomst för sjön. Abborrfisket har upphört, synbarligen för att gösen ätit abborre, och gäddfisket har minskat med ca 600 kg per år. Tillsammans representerar detta en förlust av ca 2.400 kr per år. Samtidigt har emellertid den årliga medelavkastningen av ålfisket ökat från 7.400 kg till 11.600 kg, vilket motsvarar en vinst i pengar på gott och väl 25.000 kr årligen. Utan tvivel beror denna ökning på att gösen minskat ålens i sig själv värdelösa eller föga värdefulla näringskonkurrenter, som mört, gers, småbraxen, småabborre o.s.v. Visserligen har fisket av större braxen under samma tid ökat med i medeltal 12.200 kg årligen, vilket också teoretiskt borde gynna ålavkastningen. Det finns emellertid, även om ökningen av braxenfisket kan synas stor, inget skäl att tro, att det intensifierade braxenfisket haft större betydelse för ökningen av ålavkastningen. Räknat i styck representera de 12.000 kg 80.000—100.000 stycken, vilket endast är 0,1 % av sjöns beräknade braxenbestånd, ca 100 milj. individ.

Följande tabell visar medelfångsten (enligt fiskeristatistiken) i Arresö under en 10-årsperiod före och en 10-årsperiod efter gösutställningen samt skillnaden i avkastningen mellan dessa perioder i kg och kr på basis av de angivna medelprisen per kg.

	Årlig fångst i kg				
	Ål	Gädda	Abborre	Braxen	Gös
1919—1928	7.439	863	810	1.356	0
1942—1951	11.549	233	0	13.621	14.060
Skillnad i kg	+4.201	-630	-810	+12.265	+14.060
Pris kr/kg	6,00	2,50	1,00	0,30	3,00
Skillnad i kr	+25.206	-1.575	-810	+3.680	+42.180

fin lera, som lätt virvlas upp och grumlar sjön under blåsväder även på vintern. Gäddfångsten har också alltid varit liten, t.ex. under perioden 1919—1928 i medeltal drygt 800 kr om året enligt fiskeristatistiken. Abborrfångsten var ungefär lika stor och av braxen fångades under denna period endast drygt 1.300 kg årligen. Däremot fångades drygt 7.400 kg ål årligen, medan bestånden av mört, benlöja och andra fiskslag icke beskattades.

1928 utsattes gös i sjön och efter ett halvtjog år hyste den ett gott bestånd av denna ekonomiskt värdefulla fisk. Gösen är en rovfisk, som övervägande — kanske t.o.m. uteslutande — jagar med hjälp av lukten och som därför har avsevärt bättre betingelser än gäddan i en grum-

Med hjälp av fiskeristatistiken ha vi alltså här kunnat i rena tal avläsa, vad som händer i en med ogräsfisk starkt befolkad sjö, när gös utsettes och går till. I pengar motsvarar verkan en årlig avkastningsökning av 67.400 kr, vunnen under loppet av 14—23 år.

För fullständighetens skull skall nämnas att gösen inte är något absolut universalmedel i sjöar, som är överbefolkade med ogräsfisk. Dess svalg är trångt och sätter en gräns för, hur stor fisk den kan svälja. I Arresö finns ett bestånd av braxen, som gösen därför inte kan ta bukt på, men det befiskas nu kraftigt med trål. Målet är att fiska upp 250.000 braxnar per år, och både fiskearrendatorn och sjöns ägare (staten) och fiskeribiologerna vänta nu med spänning,

vad fiskeristatistiken skall berätta under de kommande åren om inverkan av detta bekämpningsfiske på avkastningen av de värdefulla fiskslagen, i främsta rummet ålen.

Även i fråga om fisket i de rinnande vattendragen kan fiskeriforskningen genom fiskeristatistiken hämta värdefulla upplysningar om verkningarna av de åtgärder, som företas för att förbättra fisket. Jag skall tillåta mig att belysa detta med ett exempel hämtat från en av Danmarks största åar, Gudenån, som genom den smala Randers fjord avrinner till Kattegat på östra sidan av Jylland.

De danska åarnas viktigaste fiskerimässiga uppgift är produktion av ål samt att tjäna som lekplats för lax och havsöring, vilkas ungar uppehålla sig en tid, vanligen 2 år, i vattendragen, innan de vandra ut i havet och växa sig stora inom ett fåtal år. I detta avseende utgör Gudenån inget undantag utan har sedan gammalt varit känd som ett av våra viktigaste laxöringvatten. Som sådan har den särskilt varit föremål för fiskeribiologernas intresse, på samma gång som det finns noggrant insamlade uppgifter om fångsterna i ån och fjorden ända tillbaka till mitten av förra århundradet.

1920 byggdes ett kraftverk i mellersta delen av ån, Tangeværket, som medförde att laxarna blev avskurna från att gå upp till sina lekplatser högre upp i ån och att även många viktiga lekplatser för havsöringen ej längre kunde nås av uppgående fisk. Laxen dog därför ut inom loppet av ett fåtal år, och enligt fiskeristatistiken minskade havsöringfisket i nedre delen av ån och i Randers fjord till 55 % av det ursprungliga.

Denna utveckling var i viss mån förutsedd och planerades bli avvärd genom att kraftverket ålades att årligen utsätta 500.000 öringyngel i ån. Visserligen hade man inte kunnat konstatera någon säker inverkan av yngelutsättningarna före kraftverkets tillkomst, men förhållandena var ju nu helt andra. Det gällde i första hand inte att förbättra havsöringfisket utan att söka bevara det.

De följande åren — 1920—1935 — utsattes i medeltal 535.000 öringyngel årligen, men utan att man särskilt lade an på att sprida ynglet inom vattenområdet. Resultatet härav — avläst genom fiskeristatistiken — blev också lika med noll. Avkastningen av havsöringen höll sig stadig på den låga nivå, där den hade stannat efter 1925, vilket — här kommer den biologiska tolkningen in i bilden — bör tydas så, att det var de ännu återstående, orörda lekplatserna

nedanför kraftverket mera än utsättningarna, som uppehöll beståndet ehuru i reducerat skick.

Från 1936 ändrades utsättningsmetoderna radikalt. Efter ingående undersökningar utvaldes 386 lämpliga utsättningsplatser fördelade över hela vattenområdet. Huvudvikten lades på att sprida ynglet så mycket som möjligt i de delar av vattendraget, som uppfyllde de speciella kraven på uppehållsplatser, samt att även sätta ut yngel ovanför de hinder, däribland kraftverket, som omöjliggjorde uppgång av naturligt lekande fisk. Samtidigt minskades yngelmängden till i medeltal 450.000 st årligen.

Man avvaktade sedan med spänning fiskeristatistikens uppgifter om fångsterna de följande åren. Enligt beräkning skulle de första resultaten visa sig i statistiken för 1939, och detta skedde synbarligen också, i det att fångsterna detta år steg tydligt över det normala.

Men därefter följde 5 år med små fångster, delvis ännu mindre än normalt före rationaliseringen av utsättningarna. Fiskeristatistiken syntes alltså visa, att inte heller den nya utsättningsmetoden var den rätta.

Nu föres emellertid fångststatistiken för Gudenå och Randers fjord mycket detaljerat, och det lyckades med hjälp av månadsuppgifterna att finna, att orsaken till de minskade fångsterna sannolikt måste sökas i de stränga vintrarna under kriget, då fisket måste ligga nere. Åter ett vittnesbörd om att statistiken endast lämnar material för en värdering och inte åstadkommer själva värderingen. Så snart de stränga vintrarna och krigets hämmande inverkan på fisket i övrigt upphört, visade statistiken stigande fångster. Ökningen rörde sig i runt tal om en fördubbling, så att fångsterna efter 1946 i medeltal legat på samma nivå som före kraftverkets tillkomst. Från fiskets sida anser man detta visa, att den rationella utsättningsmetoden i varje fall är en av de vägar, som man kan beträda för att upprätthålla ett havsöringbestånd, även om detta är avskuret från en väsentlig del av sina lekplatser.¹

Då man nått så långt börjar man givetvis spekulera över, varför resultatet av utsättningarna inte blivit avsevärt bättre än att endast återställa de äldre fångsterna. Här om kan man ännu inte säga någonting, men man tänker från 1960 öka utsättningarna väsentligt med bibehållande av den noggranna spridningen av ynglet. Fiskeristatistiken, som föres på samma sätt som förut, bör härefter varje år

¹ Se Knud Larsen: Om verkningarna av utsättning av öringyngel belysta genom Gudenå-utsättningen 1907—1956, SFT 1959, s. 108.

säga oss, huruvida det är en insats av detta slag, som behövs för att få fångstmängden att stiga över vad den var, innan de mänskliga ingreppen i vattensystemet och den därav framkallade reduktionen av beståndet satte in.

Inom samma väl begränsade statistikområde har man försökt — likaledes genom ett samarbete mellan fiskeristatistiken och den experimentella fiskeribiologin — att få reda på, huruvida laxbeståndet kunde återställas genom samma utsättningsmetoder som användes för öringen. Här skall endast nämnas att resultatet blev negativt.

Även till en bedömning av fredningens betydelse för bestånden ha vi använt fångststatistiken från Gudenån, så man förstår att fiskeristatistiken är ett värdefullt redskap i fiskeribiologens hand. Gång på gång måste han tillgripa den för att kunna bedöma verkningarna av sina försök, och utan den skulle han i otaliga fall vara dåligt ställd och i andra fall helt ur stånd att genomföra sina försök med utsikt till resultat, som kan användas i praktiken i fortsättningen.

Jag är biolog och har i denna lilla redogörelse lagt huvudvikten på fiskeristatistikens använd-

ning i biologins tjänst. Jag hoppas det inte har varit en för stor misräkning att jag valt att inte säga mer om själva statistiken och det statistiska materialets anskaffning och bearbetning. Ett av skälen härtill är bristen på kunskaper inom området. En annan orsak är att jag uteslutande uppfattar statistiken som ett medel, ett redskap, och inte som ett självändamål. Skall redskapet kunna användas, måste det emellertid vara ändamålsenligt, kraftigt och skarpt.

Låt mig därför åter slå fast, att det gäller att göra fiskeristatistiken inte blott så noggrann som möjligt beträffande fångster, redskap o.s.v. utan i sin helhet söka att göra den detaljerad både i fråga om fiskslag, fångsttider, använda redskap, fiskets varaktighet o.s.v. Önskar man kanske inte genast publicera detaljerna, utan endast huvuddragen, så göm de detaljerade uppgifterna omsorgsfullt. Den dag kan komma — och kommer sannolikt — då de blir av utslagsgivande betydelse, kanske i samband med förhållanden som man minst tänkt sig vid den tidpunkt, då insamlingen företogs.

Knud Larsen

(Ferskvandsfiskeribladet, 1959)

Redogörelse för fiskeförsöken i Bondsjön 1958¹

Fiskeförsöken i Bondsjön och Häggsjön inom Västernorrlands län, som pågått 1951—1957, har fortsatt i Bondsjön även under år 1958.

Vid fiskeförsöket har använts en finmaskig storryssja, nät med varierande maskstorlek samt 8 st finmaskiga mjärdar. Förutom nämnda redskap har fiskerättsägarna fiskat med mindre ryssjor samt krokfiske.

Storryssjan

Under tiden 24 maj—20 juni har storryssjefiske bedrivits i Bondsjön med en sammanlagd fångst av:

St	Kg	Medelvikt, gr
8 gäddor	4,17	521,25
26 små gäddor	—	c:a 30
82 stor abborre	12,96	158,04
3.560 små abborre	55,54	15,60
14.180 mört	198,88	14,02
139 braxen	19,85	142,80
5 ålar	2,20	440,00
3 lake	1,15	38,33
Summa	294,75 kg	

Som stor abborre räknas fisk över 100 gram.

¹ I redogörelsen ingående detaljtabeller och diagram medtages ej här.

Storryssjefisket får anses medelmåttligt och är betydligt bättre än under föregående år, då redskapet var monterat som fiskfälla efter österbottensmodell. Ryssjan är 12 alnar djup samt har en maskstorlek av 40 varv/aln i fiskhuset.

Nätfiske

Nätläggning har förekommit 10 gånger under fiskesäsongen och sammanlagt har 43 nät utlagts med en sammanlagd fångst av:

St	Kg	Medelvikt, gr
24 gäddor	11,60	483,33
28 små gäddor	—	c:a 30
53 stor abborre	13,94	263,01
124 små abborre	3,58	28,87
288 mört	10,97	38,09
45 braxen	12,88	286,22
5 gers	0,17	34,00
Summa	53,14 kg	

Nätfisket får i likhet med föregående år anses bra under de få fisketillfällen som utnyttjats med denna fiskemetod. Medelfångsten har uppgått till 1,235 gram per nät och fisketillfälle. Den mindre fisken är rikligast förekommande i antal men den större fisken dominerar beträf-

fande vikt. Näten har som under tidigare år utplacerats på olika platser i sjön.

Mjärdfiske

Under fiskesäsongen har 8 st mjärdar varit utlagda i sjön under försommaren och 5 st redskap under senare delen av sommaren. Detta fiske får anses dåligt och är i stort sett lika som under 1957. Orsaken till det dåliga fisket är svår att angiva, enär det under innevarande år varit ganska gynnsamt för fisken att söka sig in till land i samband med leken. Det ser ut som om speciellt mörtan under de senaste tre åren icke gått i land på de platser där mjärdarna varit utsatta. Fisket har bedrivits under hela sommaren men med mycket dåligt resultat efter midsommar.

I mjärdarna har erhållits följande fångst:

St	Kg	Medelvikt, gr
25 gäddor	11,17	446,80
126 små gäddor	11,17	c:a 30
11 stor abborre	1,81	164,54
398 små abborre	11,34	28,49
3.628 mört	70,56	19,45
28 braxen	3,45	123,21
6 ålar	2,65	441,66
3 gers	0,06	20,00
Summa 101,04 kg		

Märkning av fisk

Under året har fenklippning förekommit på smågädda för att se huruvida samma gäddor återfångats flera gånger under fiskesäsongen. Detta har emellertid icke varit förhållandet. Liksom vid samma försök under tidigare år har endast ett fåtal smågäddor (8 st) återfångats en andra gång.

För att utröna fiskeintensiteten har under försommaren 260 st mört försetts med märke (mindre säkerhetsnål). Den märkta fisken har fångats i storryssjan och återutsatts på tre platser i sjön. Under fiskesäsongen har sammanlagt 23 st återfångats, framförallt intill platsen för storryssjan. Av återfångsterna verkar det som om mörtan gärna vänder tillbaka till den plats där den uppehållit sig vid första fångsttillfället.

Längdmätning

I likhet med tidigare år har längdmätning förekommit under den mest intensiva fiskeperioden 25 maj—20 juni. Under året har mört och abborre längdmätts i såväl storryssjan som mjärdarna. Sammanlagt har 2.163 st mört och 1.181 abborre mätts. Någon märkbar förändring

i medelstorlek vare sig på mört eller abborre kan icke påvisas i förhållande till tidigare år. I samband med längdmätningen har fjällprov tagits av en del fisk.

Temperaturundersökningar

Under året har förekommit vissa mätningar av vattentemperaturen i Bondsjön. Temperaturserierna har tagits i förekommande två djupområden i sjön. Mätningen av yttemperaturen har skett i samband med försommarfisket.

Norra djuphålan			Södra djuphålan		
Datum	Djup	Temp., °C	Datum	Djup	Temp., °C
28/5	Ytan	12,2	28/5	Ytan	11,9
	1 m	11,8		1 m	11,1
	2	10,6		2	10,3
	3	9,1		3	9,0
	4	9,0		4	8,8
	5	7,2		5	7,4
	6	6,0		6	6,3
	7	5,5		7	5,7
	8	5,4		8	5,7
				9	5,3
				10	5,3
				11	5,2
				12	5,1
				13	5,2
				14	5,0
				15	5,0
				16	5,1
20/6	Ytan	20,4	20/6	Ytan	20,0
	1 m	19,0		1 m	18,8
	2	17,6		2	16,8
	3	16,1		3	16,0
	4	13,0		4	13,1
	5	12,3		5	11,8
	6	9,0		6	9,7
	7	7,1		7	7,3
	8	6,4		8	7,0
	8,5	6,1		9	6,7
				10	6,3
				11	6,3
				12	6,2
				13	6,0
				14	5,7
				15	5,4
				16	5,3

Temperatur och väderlek i samband med vårfisket

Datum	Yttemperatur, °C		Väderlek	
	Strand	Fritt vatten	Vind	Molnigt
juni				
24	9,4	9,1	Västlig	Klart
25	10,0	9,5	»	»
26	10,7	10,0	Sydväst	»
28	12,8	12,2	»	Halvklart
29	13,4	12,8	Syd	»
30	13,5	12,9	Nordväst	Klart
31	13,3	12,8	»	Halvklart
juli				
2	14,2	13,9	Sydväst	Klart
3	14,7	14,5	Nordväst	»

4	12,8	12,5	Västlig	Mulet (storm)
5	12,2	12,1	»	»
6	12,6	12,3	Sydväst	Klart
7	13,2	13,0	Västlig	»
9	13,0	12,9	»	Mulet
10	12,8	12,4	Sydlig	Klart
11	12,9	12,5	Nordväst	»
12	12,6	12,6	Sydväst	Halvklart
13	13,0	12,9	Nordväst	»
14	13,6	13,5	Västlig	»
16	15,1	15,0	Lugnt	Klart
17	16,7	16,6	»	»
18	18,2	18,2	Sydlig	»
19	19,6	19,4	»	Halvklart
20	20,4	20,0	Lugnt	Klart

Temperaturen är tagen 0,2 meter under vattenytan. Vid syrgasundersökningar har det liksom under tidigare år visat sig att god syrgashalt förekommer ned till 8 meter varefter syrgasvärdet minskar mot botten. Beträffande sjöns hydrografiska förhållanden hänvisas till redogörelsen för år 1951.

Ett sammandrag av det av hushållningssällskapet utförda försöksfisket under år 1958 visar följande fångst:

Redskap	Gädda		Stor abborre		Små abborre		Mört		Braxen	
	St	Kg	St	Kg	St	Kg	St	Kg	St	Kg
Storryssjan	8	4,17	82	12,96	2.560	55,54	14.180	198,88	139	19,85
Nät	24	11,60	53	13,94	124	3,58	288	10,97	45	12,88
Mjärdar	25	11,17	11	1,81	398	11,34	3.628	70,56	28	3,45
	57	26,94	146	28,71	3.082	70,46	18.096	280,41	212	36,18

Förutom ovan angivna fångster har 11 st ål fångats med en vikt av 4,85 kg, 3 st lake (1,15 kg) och 5 st gers (0,17 kg) samt 177 små gäddor som åter utsläppts.

Enligt insamlad statistik från fiskerättsägarna i Bondsjön har dessa upptagit följande fångster:

	St	Kg	Medelvikt, gr
Gädda	155	119,90	777,54
St. abborre	84	17,20	204,76
Små abborre	985	32,05	32,53
Mört	2.762	68,11	24,65
Braxen	138	38,00	275,36
Ål	30	21,85	728,34
Lake	11	1,65	150,00
Summa 297,11 kg			

Vid sammanräkning av den totala fångsten upptagen fisk i Bondsjön år 1958 blir resultatet följande:

	St	Kg
Gädda	212	146,84
St. abborre	230	46,55
Små abborre	4.067	102,51
Mört	20.852	348,52
Braxen	350	74,18
Ål	41	26,70
Lake	14	2,80
Gers	5	0,17
Summa	25.771 st	747,27 kg

Avkastningen av årets fiske i Bondsjön är 18,68 kg/ha.

Försöksfisket i Bondsjön har under året givit betydligt bättre utbyte än föregående år. Framför allt har fisket med storryssjan lämnat rela-

tivt bra fångstresultat. Däremot har övrigt fiske varit under medelmåttligt. Fiskerättsägarna har ökat sina fångster något även om fisket efter s.k. skräpfisk skulle kunnat intensifieras.

Gäddfisket är lika som föregående år och förekomsten av smågädda är god, varför det kan förväntas ett förbättrat gäddfiske inom de närmaste åren.

Fiskeförsöken är avslutade och en sammanfattning av 1951—1958 års fiskeförsök skall sammanställas under vintern 1960.

Härnösand den 18 december 1959.

Ruben Stark

Fortsatta fiskeexperiment i Lappland

I Sötvattenslaboratoriets regi utförde jag under åren 1954 och 1955 experiment med olika fiskredskap. Experimenten voro inriktade på att försöka få fram nyare och effektivare fiskemetoder, i första hand avsedda för reglerade sjöar.

Av utförda prov var, enligt mitt förmenande, försöket med ett med ledarm försett flytande

instängningsredskap det mest lovande (Se SFT nr 1/1956, sid. 10). Som i nämnda skrift framhållits hade jag, ur där beskrivna redskap, tänkt mig en vidareutveckling i form av en flytande storryssja, vilken från kretsarnas bakre hörn till dessas anslutning till mungarnet skulle förses med en nätbotten. Ett sådant arrangemang innebär att, när fisken utefter led-

Nytt fångstredskap för mink

I Eder ärade tidning nr 12/1959 beskrevs en metallnätbur av konstruktören fiskerikonsulent Bernt Johansson, Växjö.

Undertecknad kommer nu med en annan typ, som är cylinderisk till formen och försedd med två ingångar. Trappern Bergstrand, vilken under föregående år på initiativ och bekostnad av Svenska Jägareförbundet farit omkring här i landet och demonstrerat olika typer av minkfällor, framhöll som mycket viktigt, att dessa vore försedda med två ingångar. Idén till den minkfälla, som här närmare skall beskrivas, fick jag förra året vid kräftfiske, då jag förutom vanliga burar använde en gammal metallnätbur, som inköpts i mitten av 1890-talet. I denna mjärde fick jag en mink och tre kräftor. Jag tänkte genast, att låter minken fånga sig i en så liten mjärde, så skall det väl gå ännu bättre att fånga den i en som är betydligt större.

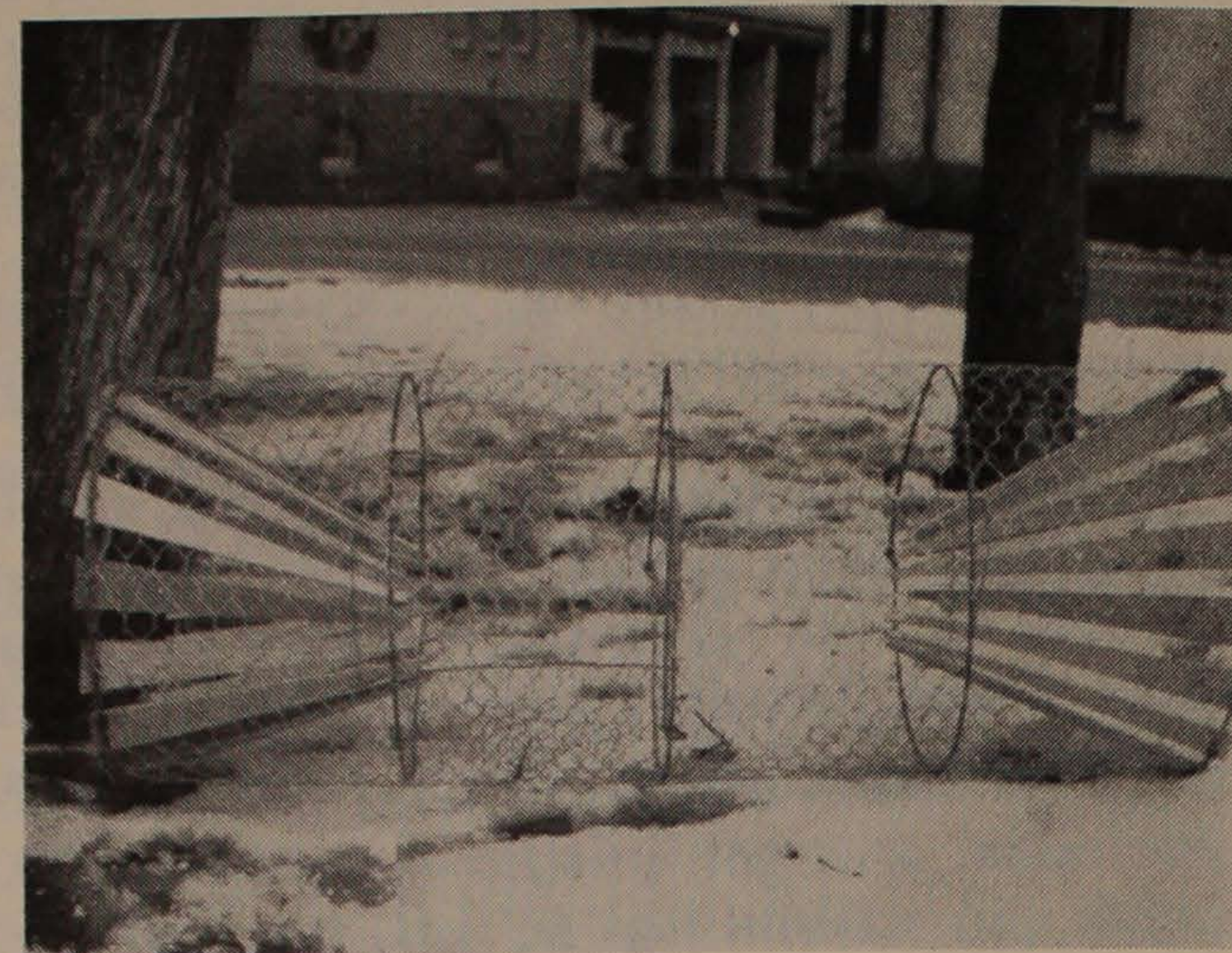
Den gamla kräftmjärden förevisades för så erfarna minkfångare såsom länets jaktvårdsförenings ordförande friherre Anders Koskull, godsägare Erik Kjellson, t.f. jaktvårdskonsulenten Rune Citron och storfångstmannen lantbrukare Axel Johansson på Sirkön, vilka samtliga godkände typen.

Följande dimensioner på mjärden ansågs lämpliga för minkfångst: Längd 90 cm d.v.s. samma mått som ett vanligt s.k. kycklingsnät, maskstorlek $\frac{3}{4}$ " och diameter 35 cm. Därefter beställdes genom Jaktvårdsföreningen och på dess bekostnad några mjärddar och tre st äro nu utsatta för prov. Tyvärr äro vattendragen

vårdsföreningen är det emellertid mycket värdefulla uppgifter som på detta sätt kan inhämtas. Ur siffermaterialet kan man avläsa fiskets aktuella avkastning, på vilken sedan den potentiella avkastningen kan beräknas. Rapporten ger också besked om fångst per fiskeansträngning, lika med fångst per timme, uppgifter som får ligga som grund vid en betygsättning av fisket. För den lokala fiskevårdsföreningen är det vidare av intresse att få veta vilka personer som frekventerar fiskeområdet, vilka redskap som mest kommer till användning o.s.v.

Av det sagda framgår att fiskerapporten rätt fördd kan vidarebefordra många betydelsefulla uppgifter från fiskeplatsen. Genom att insända rapporten bidrar varje fiskare verksamt till att belysa den allt mer påträngande och viktiga frågan om våra sportfiskevattens värde.

Richard Öhman

Fångstmjärde för mink.

f.n. mycket hårt tillfrusna, så det är ont om lämpliga provställen och de som finns äro f.n. utfångade. F.ö. är det parningstid nu, så matbehovet kommer i andra hand.

Jag lämnar här en närmare beskrivning av mjärden.

De s.k. strutarna göres av triangulära träribbor, helst kvistfria och mörka till färgen. De böra grundligt ingnidras med dyjord eller betsas eller ev. målas med blågrå färg för att skina så litet som möjligt i vattnet. Träribbornas längd är 25 cm och tjockleken på ungefär halva längden max. 3 mm och sedan ut till spetsen minskas tjockleken ned till 1,5 mm. Detta för att få en viss fjädring på ribborna, vilka sammanhållas av rulltråd eller stark gummisnodd, som virats om varje ribba. Virningen sker på ca 1 à 1,5 dm från strutspetsen, d.v.s. på den plats där minken tämligen ogenerat kan krypa igenom.

Obs! På fotot äro ribborna endast 20 cm, men de skola utbytas på samtliga provmjärddar med ribbor av 25 cm:s längd.

Mjårdens stabilitet uppehålls genom 5 st ståltrådsringar. För att taga ut eventuell fångst finnes en ficka på sidan och gjord efter samma typ, som återfinnes på vanliga fiskmjärddar.

Ett enkelt ståltrådshandtag är placerat på mitten av mjärden. Se f.ö. bilden med vars hjälp och ovanstående beskrivning, vilken som helst häändig och intresserad fångstman lätt torde kunna tillverka en mjärde och själv prova dess lämplighet. Som bete användes helst levande fisk eller död sådan, som fästes på därför avsedd krok. Levande lake och större s.k. braxen-

pankor äro lämpliga som bete, därför att de ha svårt ta sig ur mjärden.

Mjärden placeras sedan den väl »inminkats» på högst 1 dm djup räknat från mjårdens översta del och bör stagas med en kapp på vardera långsidan eller med ett par kraftiga stenar, så att den ligger stadigt.

Beträffande strutarna är det möjligt och även troligt, att obarkade vidjor av korgpil eller sälj äro lämpligare än träribborna.

På en av våra försöksmjärddar har ribborna ersatts med nät av bomullsgarn och detta nät är bundet i samma form som ingången till en ryssja. Slutöppningen blir således långsträckt och hindrar effektivare fisk, som tar sig in i mjärden, att åter gå ut.

Många minkar har tagits i vanliga gäddryssjor

och några sönderbitna maskor vid ingången har man icke hört talas om. Det är även möjligt, att strutarna böra tillverkas av samma slags nät som mjärden f.ö. och efter fiskerikonsulent Johanssons idé.

Huvudsaken är, att olika försök göres i största möjliga utsträckning med alla de modeller, som presenteras och av sakkunskapen anses värda att prövas.

Undertecknad vore mycket tacksam för att få rapport från dem, som tillverkat och provat här ovan föreslagna typ och lyckats med fångst och kanske även har förslag till ändringar. Vad beträffar priset på mjärddar med strutur av träribbor gå de på maximum 6 à 7 kr pr styck.

Växjö i mars 1960.

Alf Winblad

Några glimtar från verksamheten inom Åsnens fiskevårdsföreningar

Inom sjön Åsnen (Småland) äro fem fiskevårdsföreningar verksamma, vilka bedriva en synnerligen livlig verksamhet genom att efter måttet av sina ekonomiska resurser söka främja fiskevården och arbeta för ett gott samarbete mellan fiskevattensägare och fritidsfiskare.

Under hösten 1958 igångsatte Åsnens norra, östra, mellersta och södra fiskevårdsföreningar anläggandet av en gemensam dammanläggning för uppfödning av gäddungar, förlagd till Åsnens norra del på ett för ändamålet utomordentligt lämpligt gräsmarksområde invid Skatelövsfjorden på Hunna västregård, vilket förhyrdes för en tid av 5 år. Denna anläggning, som blev färdig att tagas i bruk våren 1959, har på ett förtjänstfullt sätt föreståtts av fiskare Carl Petersson, Torne, vilken varit verkställande för anläggningens färdigställande och även utfört viktiga arbeten på anläggningen och sedan haft ansvaret för kläckning av gäddyngel för dammarnas behov och tillsyn av uppfödningen samt tillsammans med fiskerikonsulent B. Johansson haft hand om utfiskningen. Denna gav ett utbyte av närmare 23.000 gäddungar, ett synnerligen bra resultat första året dammarna var i bruk, vilken kvantitet fördelades lika mellan de fyra föreningarna. Under hösten har ytterligare en del arbeten utförts, bl.a. kalkning av diken och uppförande av materialbod.

Åsnens norra, mellersta och östra fiskevårdsföreningar bedriva även kläckning i egen regi

av gäddyngel vid Torne kvarn i den lilla ån, som ger rikligt med vatten för de kläckningsbassänger som ordnats här. Över 1,5 millioner gäddyngel har kläckts våren 1959, vilka fördelats mellan nämnda föreningar och utsatts på lämpliga platser, vilken utplantering utförts av intresserade medlemmar. Det är nu 15 år sedan kläckning av gäddyngel vid nämnda anläggning började, de första 13 åren för norra och mellersta föreningarna men sedan 2 år tillbaka även för östra föreningen, vilken tidigare haft egen kläckningsanläggning vid Lidhemsjön, som dock nu nedlagts, då det var lämpligare att samordna kläckningen till en plats. Under alla åren har kläckningsarbetet skötts och handhafts av fiskare Carl Petersson, Torne, vilken nedlagt ett verkligt hängivet och intresserat arbete mot en blygsam ersättning och är värd en särskild honnör och varm tacksamhet från fiskevårdsföreningarna, fiskerättsägare och fritidsfiskare för sitt omsorgsfulla och pliktrogna arbete.

Årets stora händelse inom fiskekretsar i Åsnenbygden är den årligen återkommande fiskefesten, med metnings- och spinnfiskeävingar, vilken anordnats för 12:te året å rad. Från en blygsam start år 1947 har den utvecklats till en folkfest av rang och en träffpunkt för sport- och fritidsfiskare från skilda håll, inte minst av många semesterfirande i Åsnenbygden och kringliggande trakter.

Fiskefesten var, liksom fallet varit under de

Några av de 264 deltagarna i metnings-tävlingen vid Kärrasand.

Foto: Eric Håkansson, Urshult.

senaste åren, förlagd till Kärrasand — en idyllisk och trivsamt festplats invid sjön Åsnen — och hölls söndagen den 19 juli. Redan tidigt på morgonen var det ett rörligt liv när de många tävlande och åskådarna började anlända. I första omgången spinnfiske deltog 160 tävlande. Tävlingen startade kl. 8 och för att möjliggöra för så många att delta i första tävlingsomgången, som är ojämförligt populärast, hade bestyrelsen gått i författning om att anskaffa 80 roddbåtar, bemannade med roddare, hopskaffade från en räjong av över 1,5 mil. Detta, att skaffa båtar och roddare, är den detalj i de många bestyren för fiskefesten som är den mest arbetskrävande och fordrar medverkan av många intresserade krafter för att allt skall klaffa. Bara att före kl. 8 en söndagsmorgon få fram 80 roddare är en prestation liksom att med motorbåtar samla upp och ta på släp en 10—15 roddbåtar. Det fordrar skicklighet, arbetsglädje och ett levande intresse. Detta omfattande förarbete tänker ej många på, allt måste vara planlagt och organiserat i minsta detalj för att det hela skall klaffa. De som närmast haft ansvaret för förberedelserna av årets fiskefest är ett arbetsutskott som består av Albert Johansson, Munkanäs, ordf., Gunnar Svensson, Västerbortorp, kassör, samt Olle Johansson och Eric Axelsson, Torsatorp. I övrigt var det en hel rad medverkande, som liksom vid tidigare fiskefester hade var sina uppgifter. Suverän tävlingsledare vid Åsnens fiskefester allt sedan starten 1947 har varit fiskerikonsulent Bernt Johansson, vilken nedlagt ett värdefullt och energiskt arbete som varit bestyrelsen till ovärderlig hjälp.

Antalet tävlande i spinnfiske var 220 och i metningstävlingen 264. Metningstävlingen pågick i Kärraviken från en över 1 km lång strand

med ett 20-tal kontrollanter i arbete. Åsnens spinnfiskemästare för året blev denna gång en Åsnenfiskare, Bertil Nilsson, Sundslätt, med uppnådda 121,50 poäng. Han erhöll bl.a. inteckning i dir. Göte Borgströms, Svängsta, stilfulla silverpokal. 2:a blev Roland Burman, Bosgård, 109,3 p och 3:a Bernhard Bornheden, Kyrkhult, med 94,75 p.

I metningstävlingen blev Sture Ericsson, Fridafors, främst med uppnådda 59,55 p och erhöll bl.a. inteckning i generalkonsul Inge Erichs', Malmö, ståtliga vandringspris. 2:a blev Gösta Hallberg, Tingsryd, med 55,45 p och 3:a L. G. Nilsson, Kungsör, med 50,20 poäng.

Man beräknar festbesökarnas antal till närmare 3.000 personer. Det blev allt igenom en trivsam fiskefest och de olika festanordningarna liksom serveringen frekventerades livligt. För serveringsarrangemangen svarade Vemboö bygdegårdsförening med den äran. Även ekonomiskt gick festen bra och nettot delas lika mellan de fyra anordnande fiskevårdsföreningarna och går helt till fiskefrämjande åtgärder, främst inplanteringar. Trots de många bil- och TV-metartävlingar, som anordnas snart sagt överallt, behåller Åsnens fiskefest sin popularitet. Den lockar ej med några höga pris, men det delas ut sammanlagt 40 pris i vardera tävlingen med ett värde från 150 ned till 7 kr. Till festen äger alla fritt tillträde, vilket visat sig livligt uppskattas och synes medverka till ökad kommers i försäljnings- och serveringsstånd. Åsnens fiskefest har med åren blivit allt mera populär, vilket den stora tillslutningen för varje år bär vittne om, med massor av besökare från när och fjärran. Den har blivit ett evenemang, som man talar om i veckor och månader i förväg. Man har nästan alltid gynnats av strålande väder, vilket inbjudit till kampings- och friluftsliv och tillgången till bad vid den förnämliga badstrand som Kärrasand erbjuder utgör ytterligare ett plus att dra besökare från när och fjärran.

Åsnens fiskevårdsföreningar arbetar synnerligen bra och fritids- och sportfisket har kraftigt ökat för varje år, vilket någon gång orsakar en del problem mellan fiskevattensägare och utövare av fritidsfiske. Men i stort sett är samarbetet gott och föreningarna tillföras årligen betydande belopp genom inkomster för försålda fiskekort, vilket i sin tur medför möjlighet till ökade inplanteringar och åtgärder i övrigt för främjande av fisket.

En särskilt livaktig förening är Åsnens östra fiskevårdsförening. Den 1 februari hade man anordnat pimplingstävlingen på Froarydsviken,

vilken var öppen för föreningens fiskevattensägare och alla som under 1958 innehaft fiskekort inom föreningens område. Det blev en lyckad tävlan. Tävlingen har anordnats tre år å rad och skall återkomma även under 1960.

Första »metaredan» har man inom föreningen sedan tre år tillbaka firat med anordnande av en metningstävlan i Aggaån, Jät, vilken är öppen endast för fiskevattensägare inom Jätfjorden och Lidhemssjön samt för funktionärer inom föreningen. Den har blivit en uppskattad sammankomst och en trevlig tävlan med avslutningssamkväm hos tävlingsvärden, Emil Andersson, Knutsagård, Jät, som är en av föreningens mera aktiva medlemmar, mångårig tillsyningsman och styrelseledamot, och som nedlagt ett hängivet och värdefullt arbete för främjande av föreningens verksamhet och framgång.

Den 19 september firade Åsnens östra fiskevårdsförening 15-års jubileum i Vemboö bygdegård, till vilket föreningens medlemmar med damer inbjudits jämte fiskerikonsulent Bernt Johansson med fru. Det blev en angenäm och trivsam sammankomst i det goda gemytets tecken. Programmet upptog hälsningstal av föreningens ordförande Gustaf Martinsson, Kärr,

vilken även gav några glimtar från föreningens verksamhet, varav framgick att föreningen allt sedan starten bedrivit en livlig verksamhet med omfattande årliga inplanteringar av gäddyngel, försträckt gädda, ålyngel, siklöja, sutare och gös. Föreningen var initiativtagare till Åsnens fiskefest och har årligen anordnat sammankomster utöver årsmötena, vilka varit synnerligen välbesökta. Man har anskaffat tvenne roddbåtar för uthyrning till fritidsfiskare och genom möten, tävlingar och studieresor skapat en god kontakt med medlemmarna.

Fiskerikonsulent Johansson visade vid jubileet en trevlig och intressant fiskefilm. Flera tal hölls för den jubilerande föreningen och för den lekamliga förplägnaden var väl sörjt.

Ja, detta var några glimtar från arbetet och verksamheten inom Åsnens fiskevårdsföreningar under det år som gått, vilket visar att dessa har en viktig uppgift att fylla. Genom en rätt uppläggning av verksamheten har man förmått skapa sammanhållning och intresse till nytta och nöje för såväl fiskevattensägarna som för de många fritidsfiskare, som benyttja sig av Åsnens fiskevatten för anordnande av tävlingar och för rekreation och avkoppling.

Gustaf Martinsson

LITTERATUR

Zoologisk Revy. Svenska Faunistiska Sällskapets tidskrift. Årg. 21. 1959 nr 1—4. Kr. 8:—.

Bland det värdefulla innehållet i denna lilla väl redigerade tidskrift ingår även ett rätt stort antal artiklar av speciellt intresse för kännedomen om fiskarna och dem närstående problem. I årg. 1959 möter man sålunda en av Sven Segerstråle gjord koncentrerad framställning av hans stora utredning om »Istidsrelikternas invandring och förhistoria» jämte uppsatser av Eric Fabricius »Hur mörtan leker», Lars-Olof Hagelin »Något om flodnejonögats livscykel och lekbeende» och Arne Lindroth »Skrak i laxälvar». Alla rikt och instruktivt illustrerade. Även innehållet i övrigt är av stort intresse för den faunistiskt och biologiskt intresserade.

O. O-n

Napp och Nytt från Svängsta 1960.

Som ett säkert vårtecken föreligger nu årets upplaga av Urfabrikens i Svängsta katalog och

handbok med nya rekordfiskar och rekordfiskare i sällskap med »gamla» beprövade rullar och spön och de nyaste finesserna. Färggranna foton av praktexemplar av våra egna sportfiskar¹ jämte exotiska sådana från olika länder och världsdelar vittna om den stora spridning Svängstajagarna vunnit. Även den handboksmässiga delen bjuder på åtskilligt av intresse. Fingal Christiernsson skriver om »ABU:s drömmesa till Helgoland», Kid Severin om »Kvinnan och fisken», Hans Lidman om »Strecket», ett fiskeäventyr, Paul Lorck Eidem om »Rökning och grillning», Gunnar Svärdson om »Fiskevård med rotenon», för att endast nämna några av bidragen. Fisketävlingar 1960 locka med fina pris. Den enda reservationen gäller — som vanligt — fiskplanschen och knutarna. Här vore en förbättring önskvärd.

O. O-n

¹ Se »Nya svenska sportfiskerekord» i detta nummer.

SVENSKA FISKEVÅRDSFÖRBUNDET

Ordf.: Riksdagsman Gunnar Ericsson, Näs, Vimmerby.
Skr.: Fiskerikonsulent Per Mattsson, Skyttevägen 18, Saltsjöbaden
Skattmästare: Kamrer Sture Ströhm, Gyllenkroks allé 5, Lund

Anslutna förbund:

Stockholms läns fiskevårdsförbund
Ordf.: Fiskerikonsulent Arne Andersson, Norrtälje
Skr.: Fiskeriassistent B. Hemming, Stockholm

Kalmar läns fiskevattensägareförbund
Ordf.: Riksdagsman J. Gustafsson, Vålnäs, Fagerhult
Skr.: Fiskerikonsulent G. Christiernsson, Kalmar

Norra Kalmar läns fiskevårdsförbund
Ordf.: Läroverksadjunkt Ragnar Gustavii, Vimmerby
Skr.: Fiskerikonsulent Ulf Lundin, Västervik

Värmlands läns fiskevårdsförbund
Ordf.: Prosten Lars Rune, Gräsmark
Skr.: Fiskerikonsulent L. Stenberg, Karlstad

Dalarnas fiskevårdsförbund
Ordf.: Landshövding G. Andersson, Falun
Skr.: Fiskerikonsulent E. Eriksson, Falun

Gävleborgs läns fiskevårdsförbund
Ordf.: Sekreterare S. Söderhjelm, Gävle
Skr.: Fiskerikonsulent H. Forslin, Gävle

Jämtlands läns fiskevårdsförbund
Ordf.: Landshövding Anders Tottie, Östersund
Skr.: Fiskerikonsulent Börje Lundgren, Östersund

Västerbottens södra fiskevårdsförbund
Ordf.: Jägmästare C. H. Hallgren, Brännland
Skr.: Kassör G. Marklund, Tjärhovsgatan 3, Teg

Västerbottens norra fiskevårdsförbund
Ordf.: Jägmästare E. G. Nilsson, Skellefteå
Skr.: Fiskmästare S. Nordin, Skellefteå

Södra Sveriges fiskeriförening
Ordf.: Landshövding T. Bergquist, Växjö
Skr.: Dr O. Olofsson, Lund

SVENSKA FISKEVÅRDSFÖRBUNDET

Protokoll fört vid Svenska Fiskevårdsförbundets årsmöte lördagen den 19 mars 1960 på hotell Gillet i Stockholm.

§ 1

Öppnades årsmötet av förbundsordföranden Gunnar Ericsson, varvid särskilt hälsades välkomna representanterna för fiskeridistributionen, länsfiskevårdsförbunden samt enskilda medlemmar, jämte representanter för Amatörfiskarnas Riksförbund och Fiskefrämjandet.

§ 2

Till ordförande för dagens förhandlingar utsågs förbundsordföranden Gunnar Ericsson och till sekreterare för dagens protokoll Per Mattsson.

§ 3

Att jämte ordföranden justera dagens protokoll utsågs fiskeriassistenten Bengt Hemming och herr Sven Holmberg, Södertälje.

§ 4

Företogs upprop av ombud, varvid följande anmäldes:
För Stockholms läns Fiskevårdsförbund, Erik Forsberg, Vaxholm, ordinarie, Sven Holmberg, Södertälje, suppleant.

För Kalmar läns Fiskevattensägareförening, Stig Sandestig, Nybro.

- » Kalmar läns Norra Fiskevårdsförbund, Gunnar Ericsson, Vimmerby.
- » Värmlands läns Fiskevårdsförbund, Gustav Quick, Uddeholm.
- » Dalarnas Fiskevårdsförbund, Erik Eriksson, Falun.
- » Jämtlands läns Fiskevårdsförbund, Elof Halvarsson, Kälarne, ordinarie, Börje Lundgren, Östersund, suppleant.
- » Gävleborgs läns Fiskevårdsförbund, Gunnar Skoog, Gävle.
- » Västerbottens Norra Fiskevårdsförbund, J. A. Grundström, Skellefteå, ordinarie, Ragnar Gydemo, Skellefteå, suppleant.
- » Södra Sveriges Fiskeriförening, Bruno Berzins, Aneboda.
- » Kungsörs Fiskevårdsförening, Valdemar Svensson, Kungsör.

§ 5

Föredrog sekreteraren styrelsens berättelse över verksamhetsåret 1959.

§ 6

Ordinarie revisorn Erik Eriksson föredrog revisorernas berättelse, sekreteraren redogjorde därvid även för den ekonomiska ställningen i förhållande till den fastställda staten vid årsmötet 1959.

§ 7

Beviljade årsmötet enligt revisorernas förslag enhälligt full och tacksam ansvarsfrihet för styrelsens förvaltning under verksamhetsåret 1959.

§ 8

Redogjorde ordföranden för styrelsens förslag till övergångsstadgar för den aktuella sammanslagningen med Amatörfiskarnas Riksförbund. Därav framgick att om årsmötet antog den stadgeändring som beslöts vid årsmötet 1959 (A-stadgarna), erfordras endast beslut av det nu pågående årsmötet för att vidtaga stadgeändring.

Följdes denna procedurform, kunde de utsända stadgarna för en sammanslagning med AFR (B-stadgarna) underställas årsmötet för beslut, allrahelst som dessa stadgeförlag utsänts i samband med kallelsten till årsmötet och således redan varit föremål för viss prövning i länsförbunden.

§ 9.

Årsmötet beslöt enhälligt antaga samma stadgar som antagits första gången vid årsmötet 1959 (A-stadgarna).

§ 10

Företogs till behandling styrelsens förslag till övergångsstadgar B. Därvid framhöll J. A. Grundström betydelsen av att det nya förbundet håller sitt årsmöte i samband med lantbruksveckan för bibehållande av reserabatter och den officiella prägel som bör tillkomma förbundets ordinarie årsmöte. Länsförbunden borde föra sina räkenskaper med avslut den 1 oktober och riksorganisationen utsända sina verksamhetsberättelser och bokslut i god tid före årsmöte.

Beslöt årsmötet härefter godkänna det förslag till samgående med Amatörfiskarnas Riksförbund enligt av styrelsen utarbetade riktlinjer som förelåg till behandling. Detta godkännande innebar även att en kommitté omedelbart måste tillsättas för att i samråd med AFR lösa alla detaljfrågor samt frågan om medlemsavgift.

Årsmötet beslöt härefter enhälligt antaga styrelsens förslag till övergångsstadgar B.

§ 11

I enlighet med styrelsens förslag beslöt årsmötet härefter enhälligt att som stat för år 1960 skulle den vid årsmötet 1959 beslutade staten gälla.

§ 12

Företogs till beslut frågan om inkallande av extra stämma den 10 april i samband med AFR:s riksstämma. Därvid beslöt årsmötet enhälligt att extra stämma skulle hållas den 10 april 1960 i Stockholm, och att kallelsen till denna stämma skulle gälla »från årsmötet till extra stämman hänskjutna frågor». Även styrelsen skulle kallas till stämman.

§ 13

Beslöt årsmötet enhälligt biträda styrelsens förslag att alla val som skall förrätas av årsmötet skall uppskjutas till extra stämman den 10 april 1960.

§ 14

Upptogs till behandling styrelsens förslag om tillsättande av en kommitté bestående av Carl Puke, Arne Andersson och Per Mattsson för att gemensamt med länsförbunden och AFR överlägga och besluta i avgiftsfrågan.

Föreslog herr Sandestig en utökning av denna kommitté till 4 personer.

Årsmötet beslöt biträda herr Sandestigs förslag och till avgiftsfrågekommitté utse Carl Puke, Arne Andersson, Per Mattsson samt Börje Lundgren.

§ 15

Styrelsen föreslog vid sitt sammanträde den 18:e mars att årsmötet skulle utse en valberedning av två ledamöter från Svenska Fiskevårdsförbundet bestående av Erik Gustavsson och Per Mattsson som skulle ingå i en valberedningskommitté för det gemensamma förbundet. AFR skulle även utse två och dessa fyra skulle gemensamt utse den femte ledamoten i valberedningen.

Årsmötet beslöt biträda styrelsens förslag att från Svenska Fiskevårdsförbundet utse Erik Gustavsson och Per Mattsson.

§ 15

Vidtog härefter diskussion om samarbetsfrågeprincipen.

Därvid betonade Willy Hauffman den försiktighet som måste präglade Fiskefrämjandets åtaganden, då alla medel och ekonomiska tillskott måste hämtas från FFF:s förlagsverksamhet. Han underströk värdet av en enhetlig riksorganisation och ansåg att den för att vara fullt arbetsför komme att dra kostnader på upp till 50.000 kr per år. Harry Wiederberg framhöll fiskerikonsulenternas fria ställning och skyldighet att tillhandagå alla fiskarekategorier med råd och upplysning.

E. Forsberg betonade värdet av det frivilliga fiskevårdsarbete som utträttas, och att detta delvis är orsaken till länsförbundens relativt dåliga ekonomi. J. A. Grundström efterlyste Svensk Fiskeritidskrifts framtida utveckling, varvid sekreteraren betonade styrelsens oavslutliga strävan att behålla denna tidskrift intakt som ett fritt forum för det svenska fisket.

Diskussionen föranledde ej något beslut av årsmötet.

§ 16

Framförde ordföranden ett tack till styrelsen för det goda arbete som nedlagts under året samt sitt och förbundets tack till de av styrelsen anlitade funktionärerna för deras insatser under år 1959.

Då flera frågor ej förelåg till behandling vid årsmötet, förklarade ordföranden detsamma avslutat.

Justeras:
Gunnar Ericsson
ordf.

In fidem:
Per Mattsson
sekr.

Bengt Hemming Sven Holmberg
justeringsmän

Styrelseberättelse för år 1959

Enligt de val som förrättats vid Svenska Fiskevårdsförbundets årsmöten 1958 och 1959 har styrelsen för år 1959 bestått av riksdagsman Gunnar Ericsson, ordförande, fiskerikonsulent Harry Wiederberg, vice ordf., fiskeriintendenterna Sten Berg och Carl Puke, fiskare Erik Gustavsson samt fiskerikonsulenterna Arne Andersson och Börje Lundgren.

Styrelsesuppleanter har varit fiskerikonsulenterna Gillis Luning och Ragnar Gydemo, fiskare Ingemar Tengström och fiskmästare Gabriel Öquist. Redaktör för Svensk Fiskeritidskrift har varit fil. dr Ossian Olofsson. Skattmästare och distributör av tidskriften har varit kamrer Sture Ströhm och som sekreterare har tjänstgjort fiskerikonsulent Per Mattsson.

Auktoriserade revisor Bengt Bångstad har på sedvanligt sätt genomgått och granskat förbundets och tidskriftens räkenskaper.

De av Förbundet valda revisorerna har varit herr Hilding Anehög och fiskerikonstulent Erik Eriksson med professor L. Brundin och fiskare Ingvar Karlsson som suppleanter.

Årsmötet ägde rum den 20 mars 1959, varvid samtliga länsförbund utom Gävleborgs län voro representerade med ombud. Som huvudfråga vid årsmötet diskuterades Förbundets målsättning och framtida organisation. Med ledning av den förda diskussionen fattade årsmötet beslut om godkännande av nya stadgar samt uppdrog åt den tidigare stadgekommittén bestående av ordföranden Gunnar Ericsson, Carl Puke och Bengt Hemming att fortsätta sitt arbete. Styrelsen har med ledning av de resultat stadgekommittén nått framlagt nytt förslag till omorganisation att föreläggas årsmötet 1960.

Styrelsen har under det gångna verksamhetsåret sammanträtt den 20 mars 1959 och den 18 mars 1960. Arbetsutskottet har sammanträtt den 15 maj och 2 oktober 1959 samt den 12 januari, 26 januari och 14 februari 1960 och för övrigt stått i telefonförbindelse med styrelseledamöterna i viktigare frågor.

Ordförande och sekreterare och fiskerintendent Carl Puke har den 15 mars 1960 uppvaktat statsrådet Gösta Netzen med skrivelse beträffande anslag till tidskriften för år 1960.

Yttrande över remisser från Kungl. Jordbruksdepartementet, Försvarets Fiskeskyddsutredning, Naturvårdsdelegationen etc. har avgetts under året.

Svensk Fiskeritidskrift har under året utkommit på sedvanligt sätt. Tidsningen har utgått till 154 prenumeranter till 5:—, 61 st. å 7: 70, 597 st. å 11:— och 1.075 st å 9:—. Enligt förutsättningarna för stadsbidraget har vidare 48 ex. av varje nummer ställts till Jordbruksdepartementets och Fiskeristyreliens förfogande. Förteckning över innehållet återfinnes i decembernumret.

Inkomsterna av prenumerationen uppgår enligt bokföringen till 17.774:84. Tillsammans med annonser, särtryck och lösnúmerförsäljning har tidskriften gett en total inkomst av 21.418:74 mot en total kostnad av 23.812:39.

Styrelsen vill i detta sammanhang rikta årsmötets uppmärksamhet på, att i prenumerationsinkomsten ingår medlemsavgift till Svenska Fiskevårdsförbundet, och att denna medlemsavgift helt redovisas till utgivningskostnaden.

Statsbidrag har under året erhållits för utgivande av Svensk Fiskeritidskrift med kronor 4.000:—. Inkomsterna har ej varit tillräckliga för att täcka kostnaderna, av vilken anledning förlust redovisas för år 1959.

Förbundet har på egen bekostnad bibehållit den rabatt som yrkesfiskarna tidigare erhållit vid prenumeration.

Tidskriftens och förbundets ekonomiska ställning i övrigt den 31 december 1959 framgår av revisionsberättelsen.

Stockholm den 18 mars 1960.

STYRELSEN

Gunnar Ericsson Harry Wiederberg
C. Puke Erik Gustavsson B. Lundgren
Arne Andersson Sten Berg
Per Mattsson/sekr.

Protokoll fört vid sammanträde med Svenska Fiskevårdsförbundets styrelse fredagen den 18 mars 1960 på restaurant Gillet i Stockholm.

§ 1

Vid sammanträdet närvaro ordf. Gunnar Ericsson, v. ordf. Harry Wiederberg, ledamöterna Erik Gustavsson, Carl Puke, Sten Berg, Börje Lundgren och Arne Andersson. Dessutom suppleanterna Ragnar Gydemo och Gabriel Öquist, revisorerna Erik Eriksson och Hilding Anehög samt sekreterare Per Mattsson och skattmästare Sture Ströhm.

§ 2

Förklarade ordföranden sammanträdet öppnat och hälsade de närvarande välkomna.

§ 3

Föredrogs protokoll från styrelse- och arbetsutskottssammanträdena 1959—60.

§ 4

Beslöt styrelsen enhälligt att oförändrad prenumerationsavgift skall utgå för Svensk Fiskeritidskrift under år 1960, och att priset för 1961 skall fastställas först senare under året.

§ 5

Från jordbruksutskottet och jordbruksdepartementet förelåg remiss av motion nr 283 vid årets riksdag för förbundets yttrande.

Styrelsen beslöt avlåta skrivelse till departementet och utskottet med erinran om det uppdrag fiskeristyreliens förut erhållit i motionens syfte samt den utredning som hushållningssällskapen för närvarande handhar för avgivande av förslag till rekonstruktion av vandringsfiskbeståndet m.m.

§ 6

Föredrogs av sekreteraren upprättat förslag till styrelseberättelse för 1959.

Efter styrelsens godkännande härav företogs underskrift av styrelsens berättelse 1959.

§ 7

Då styrelsen kunde konstatera, att den uppgjorda staten för år 1959 väl överensstämde med de verkliga utgifterna och inkomsterna, beslöt styrelsen föreslå årsmötet att samma stat skall gälla för år 1960.

§ 8

Upptog styrelsen till behandling frågan om sammanslagning med AFR.

Ordföranden redogjorde för de förhandlingar som redan förts samt de åtgärder som redan vidtagits från arbetsutskottets sida samt föredrog PM och förslag till övergångsstadgar, som utarbetats efter det gemensamma sammanträdet med AFR:s styrelse den 14 februari 1960.

Beslöt styrelsen härefter att som sitt förslag till årsmötet den 19 mars 1960 framlägga den föredragna promemorian med förslag till övergångsstadgar.

Vidtog diskussion beträffande avgiftsfrågan från anslutna förbund. Därvid förordade Lundgren en avgift som utginge procentuellt av varje förenings inkomst. Andersson ansåg att länsförbund anslutna till Svenska Fiskevårdsförbundet skulle få deltaga i det gemensamma förbundet med lägre avgift än AFR på grund av att försiktighet med en höjning

av avgiften var nödvändig för bibehållande av medlemsantalet. Puke föreslog att alternativ prenumeration på Amatörfiskenytt och Svensk Fiskeritidskrift skulle medföra medlemskap.

Beslöt styrelsen härefter att utse förhandlare att gemensamt med AFR:s förhandlare överlägga i avgiftsfrågan. Vidare beslöt styrelsen föreslå årsmötet att till dessa förhandlare utse Carl Puke, Arne Andersson och Per Mattsson.

§ 10

Beslöt styrelsen att kontakten med Fiskefrämjandet skall upprätthållas i avvaktan på dess beslut beträffande förut avgivet förslag till samgående med Svenska Fiskevårdsförbundet, samt att förbundet med intresse skall följa alla frågor rörande utökat samarbete.

§ 11

Uppdrog styrelsen åt redaktören Ossian Olofsson och skattmästaren Sture Ströhm att gemensamt ta ställning till eventuella sammanslagningar till dubbelnummer av Svensk Fiskeritidskrift år 1960.

§ 12

Beslöt styrelsen enhälligt föreslå årsmötet, att valda funktionärer för förbundet och tidskriften skall få förlängd mandattid till den extra förbundsstämman den 10 april 1960.

§ 13

Styrelsen beslöt enhälligt föreslå årsmötet att utse Erik Gustavsson och Per Mattsson till Svenska Fiskevårdsförbundets delegerade i den gemensamma valberedningen för val av funktionärer i det gemensamma förbundet med AFR. Därvid skulle AFR även utse två delegerade och dessa fyra tillsammans den femte.

§ 14

Föreliggande förslag till dagordning för årsmötet den 19 mars 1960 fastställdes av styrelsen.

§ 15

Då flera frågor ej förelåg till behandling för dagen, förklarade ordföranden styrelsesammanträdet avslutat.

Justeras: In fidem:
Gunnar Ericsson Per Mattsson
ordf. sekr.

P.M. angående årsavgift

Vid sammanträde med Svenska Fiskevårdsförbundet den 19 mars 1960 tillsattes en kommitté bestående av hrr Andersson, Lundgren, Mattsson och Puke för att utreda frågan om Förbundets årsavgift sedan en sammanslagning med AFR verkställdes. Den avgift som skulle utredas skulle vara provisorisk under en övergångstid. Efter överläggning vid sammanträde den 6 april 1960 i Stockholm, till vilket sammanträde även AFR inbjudits och representerats av hrr Lindhè och Österman, beslöt kommittén framlägga följande förslag till årsmötet, vilket förslag även biträdades av AFR:s representanter.

1. En för hög avgift kan splittra förbundet i en fiskevattensägareorganisation och en fritidsfiskeorganisation genom att från Fiskevårdsförbundet avgång kan ske av sådana, som inte ser sig möjliggör att erlagga en högre avgift. Detta kommer att skapa ytterlig oreda såväl vid fiskets utövande som inom fiskevården.

2. En för låg avgift gör att verksamheten inte kan drivas så att den ger något utbyte. Förbundet förlorar då grunden för sin existens. En avgift som däremot ger Förbundet möjligheter till aktiv verksamhet skapar levande intresse för det bland Förbundets medlemmar och ökar automatiskt Förbundets intressesfär och storlek.

3. En medlemsavgift måste ur rättvisesynpunkt fotas på en personlig avgift, som är lika för alla. Någon annan möjlighet föreligger ej.

4. Med hänsyn till det stafförslag som diskuterats inom kommittén bör man som mål under övergångstiden sätta en avgift av lägst 50 öre per medlem.

Kommittén får därför med redovisning av sitt uppdrag härmed föreslå, att under en övergångstid den personliga medlemsavgiften till Förbundet sättes till 50 öre per år.

Stockholm den 6 april 1960

Å kommitterades vägnar

C. Puke.

Protokoll fört vid extra sammanträde med Svenska Fiskevårdsförbundet söndagen den 10 april 1960 kl. 10 på hotell Gillet i Stockholm.

§ 1

Öppnades extrastämman med Svenska Fiskevårdsförbundet beslutad vid ordinarie årsmöte den 19 mars 1960 med från årsmötet oförändrat presidium och justeringsmän, varvid ordföranden hälsade de närvarande ombuden och medlemmarna välkomna.

§ 2

Vid öppnandet närvaro ordföranden Gunnar Ericsson, v. ordf. Harry Wiederberg, styrelseledamöterna Gustavsson, Puke och Andersson, revisorerna Eriksson och Anehög, ombuden Christiernsson, Kalmar län, Eriksson, Dalarnas Fiskevårdsförbund, Grundström, Västerbottens Norra Fiskevårdsförbund, Forsberg och Holmberg, Stockholms läns Fiskevårdsförbund, Hemming och sekr. Mattsson.

§ 3

Redogjorde Carl Puke för det arbete, som den av årsmötet tillsatta kommittén utfört för utredning av avgiftsfrågan, samt föredrog kommitténs skriftliga utlåtande.

Vidtog ingående diskussion.

Beslöt extra stämman helt antaga kommitténs förslag om en personlig medlemsavgift av 50 öre till den riksorganisation som vinnes genom en sammanslagning av Svenska Fiskevårdsförbundet och Amatörfiskarnas Riksförbund.

§ 4

Upptogs till behandling frågan om Svensk Fiskeritidskrifts formella överförande i den nya organisationens ägo. Beslöt härvid av extra stämman, att Svensk Fiskeritidskrift skulle ägas och administreras av den nyskapade gemensamma organisationen.

§ 5

Inträdde ordföranden i Amatörfiskarnas Riksförbund, kapten Curt Lindhè, och meddelade, att AFR:s årsstämma just enhälligt beslutat att antaga de nya stadgarna samt likaledes enhälligt att ansluta Amatörfiskarnas Riksförbund till Svenska Fiskevårdsförbundet.

Framförde ordföranden Gunnar Ericsson sitt tack till de närvarande ombuden och styrelseledamöterna samt erinrade om att detta ingalunda var slutet på Svenska Fiskevårdsförbundets organisation och verksamhet utan istället ett stort steg framåt mot en starkare organisationsform, ett livskraftigare Förbund och en för det svenska fisket och fiskevården ljusare framtid.

Härefter vidtog det gemensamma sammanträdet med Sveriges Amatörfiske- och Fiskevårdsförbund.

In fidem:

Justeras:

Per Mattsson

Gunnar Ericsson Eric Gustavsson Bengt Hemming ordf.

Protokoll fört vid sammanträde med Sveriges Amatörfiske- och Fiskevårdsförbund söndagen den 10 april 1960 kl. 14 på hotell Gillet i Stockholm.

§ 1

Öppnades sammanträdet av ordföranden i Amatörfiskarnas Riksförbund, Curt Lindhè, med följande ord:

»Amatörfiskarnas Riksförbund och Svenska Fiskevårdsförbundet har således nu, på var sina förbundsstämmor, beslutat om samgående i ett gemensamt förbund, Sveriges Amatörfiske- och Fiskevårdsförbund, och jag ber att på AFR:s vägnar få hälsa våra nya vänner och förbundskamrater hjärtligt välkomna till denna vår första gemensamma stämma. Motivet för samgåendet har på båda sidor varit lika angeläget, att ytterligare bredda vägen för det svenska amatörfisket och den svenska fiskevården. Det är vår övertygelse att vi i den nya organisationen skall kunna fullfölja de många verksamheter, som hittills bedrivits i de båda förbunden, och därmed berika varandra. Det är också vår övertygelse att vi mycket snart skall kunna utvidga vårt arbete med nya, gagnande initiativ och därmed visa vår livskraft.

Med alla våra goda föresatser och förhoppningar får vi dock ej glömma att ingenting skapas utan vånda. Portföret är alltid det svåraste. Vi måste sälja våra idéer, utbreda vår entusiasm och visa vägen för de tvehågsna. I AFR har vi fått den erfarenheten att allting löser sig om man offerar litet tålmod och är trofast emot uppgiften, tar framgången i portioner och låter motigheterna ligga till sig tills de äro mogna att lösas. Vi måste kanske räkna med att medlemmarna i det gamla Fiskevårdsförbundet på många håll inte ännu är fullt på det klara med vad det nya Förbundet kan ge av förmåner och kräva ifråga om insatser. Vi får nog räkna med att en del kommer att ställa sig utanför och avvakta vad som kommer att uträttas. Men det är så inom allt organisationsarbete, att det är de bästa som genast ställer upp i ledet och bryter mark, medan eftersläntrarna, de tveksamma, anmäler sig först då portföret passerats.

Detta är inget som vi bör oroas för. Det viktigaste för oss nu är att vi i spetsen för vårt Förbund får helhjärtade, arbetsvilliga krafter och ett kamratskap som gör arbetet till en glädje. Efter de kontakter vi redan har haft har vi en känsla av att dessa förutsättningar finns för handen i mycket hög grad. Därav bör följa att vi från första stund avlägger allt som kan smaka prestigefrågor och genast går in för den gemenskap som vi definitivt beslutat. De frågor vi

nu skall besluta är enbart praktiska frågor, för vilka vi skall söka vinna smidiga och framkomliga lösningar.

Med dessa ord ber jag våra nya vänner vara välkomna.»

§ 2

Företogs val av ordförande att leda dagens förhandlingar. Beslöt sammanträdet därvid enhälligt utse Gunnar Ericsson, Vimmerby, till ordförande.

§ 3

Till att såsom sekreterare föra dagens protokoll utsågs härefter likaså enhälligt Per Mattsson, Saltsjöbaden.

§ 4

Att jämte ordföranden justera dagens protokoll utsågs Erik Österman och Carl Abrahamsson i Stockholm.

§ 5

Upptogs till behandling frågan om årsavgift i det gemensamma förbundet.

En kommitté, bestående av representanter utsedda på Fiskevårdsförbundets ordinarie årsmöte den 19 mars, hade tillsammans med delegerade från AFR förberett frågan om årsavgift för år 1961. På grundval av kommitténs utlåtande, som var enhälligt, föreslogs en personlig förbundsavgift av lägst 50 öre per medlem för år 1961. Under övergångstiden skall distrikt och distriktsförbund anslutna till AFR, som härom besluta, kunna inbetala ett tillägg till distriktskassan genom förbundskassören, som sedan i samlat belopp tillställer distriktskassören medlen.

Stämman beslöt enhälligt i enlighet med det framställda förslaget.

§ 6

Fastställde stämman enhälligt följande förslag till preliminär stat för år 1961:

Inkomster	Utgifter
Medlemsavgifter 15.000:—	Porto, tel., kansli- bidrag, tryck etc. 3.000:—
	Resekostnader . . . 2.500:—
	Arvoden 800:—
	Div. omkostnader . 700:—
	Nya verksamheten 8.000:—
S:a kr 15.000:—	S:a kr 15.000:—

§ 7

Beslöt stämman enhälligt att alla arvoden till sekreterare, kassörer och redaktörer i de förutvarande båda Förbunden skall utgå oförändrade för år 1960.

§ 8

Meddelade Curt Lindhè att styrelsen för Fiskevårdsfonden beslutat utdela följande anslag:

1. Lindesbergs SFK 500 kr till försträckningsdamm
2. Borggårds SFK 800 kr till försträckningsdamm
3. Dingelviks SFK 500 kr till rotenon och försträckningsdamm
4. Skåpafors SFK 1.000 kr, varav 500 kr till rotenonbehandling och 500 kr till damm
5. Alfta SFK 500 kr till rotenonbehandling
6. Njutångarfjärdens SFK 500 kr till rotenonbehandling och insättning av öring
7. Huskvarna SFK 500 kr till rotenonbehandling
8. Eksjö FK 1.000 kr för iordningställande av försträckningsdamm
9. Jönköpings SFK 500 kr till byggande av försträckningsdamm

§ 9

Beslöt stämman att ansökan om ett fiskevårdslotteri om 20.000 lotter skulle ingivas. Till styrelse för lotteriet utsågs härvid av stämman C. Lindhè, ordf., Åke Löfgren, Eksjö, samt Uno Franzén, Linköping, den senare som föreståndare för lotteriet.

§ 10

Upptogs till behandling frågan om fiskevårdsnål, och beslöt stämman härvid att utlysa en tävling med förslag till utformning.

§ 11

AFR:s casting-kommitté hade föreslagit att förbundets tävlingsformer skulle utökas med grenarna haspel (enhands) skish, 10 gr, samt haspel (tvåhands) längd, 30 gr, ävensom utom tävling för förbundsmästerskapet längdkast tvåhands med roterande rulle och 30 gr kastvikt.

Beslöt stämman uppdra åt castingkommittén att utöka programmet enligt förslaget samt att förhandla med Riksidrottsförbundet beträffande Svenska Mästerskapen m.m.

Beslöt vidare att åt kommittén överlåta bestämmande om tid och plats för årets Förbundsmästerskap.

§ 12

Fattade årsmötet beslut om att uppdra åt styrelsen att bestämma tid och plats för nästa års SM-final i pimpelfiske.

§ 13

Såsom ansvarig utgivare och firmatecknare för Amatörfiskenytt utsågs nuvarande redaktören C. Lindhè och för Svensk Fiskeritidskrift såsom förut dr. Ossian Olofsson och kamrer Sture Ströhm.

§ 14

Stämman beslöt, att både Svensk Fiskeritidskrifts och Amatörfiske-Nytts underrubriker skulle ändras genom insättande av det nya förbundets namn.¹

§ 15

Uppdrog stämman åt styrelsen att utreda frågan om Svensk Fiskeritidskrifts finansiering. Uttalade sig stämman vidare för, att varje föreningsstyrelse skulle erhålla ett exemplar av Svensk Fiskeritidskrift.

Meddelades härvid av Curt Lindhè att tills vidare ett exemplar av Amatörfiskenytt skall lämnas varje till fiskevårdsförbundet ansluten förening, så snart adresser härför inkommit.

§ 16

Beslöt stämman enhälligt, att kansliorganisationen under övergångsåret skulle fungera som hittills inom respektive förbundsorgan.

§ 17

Uppdrog stämman åt förbundsstyrelsen att föranstalta om ett gemensamt förbundsemlen.

§ 18

Stämman beslöt ävenledes att uppdra åt styrelsen att överarbeta bestämmelserna för pimpeltävlingarna enligt vid mötet framställda önskemål.

§ 19

Företogs härefter val av styrelse för år 1960. Den av respektive årsmöten utsedda valberedningskommittén framlade härvid följande förslag:

¹ Ändringen sker fr.o.m. nästa nummer.

Representanter föreslagna av Svenska Fiskevårdsförbundet

ordinarie	suppleanter
Carl Puke, Stockholm	H. Forslín, Gävle
E. Gustavsson, Svartsjö	I. Tengström, Västerås
B. Lundgren, Östersund	E. Halvarsson, Kälarne
H. Wiederberg, Köping	G. Luning, Eksjö
Sten Berg, Härnösand	B. Berzins, Aneboda
S. Holmberg, Södertälje	A. Svärd, Södertälje
L. Stenberg, Karlstad	A. Sahlback, Salstad
R. Schmuul, Vänersborg	G. Öhquist, Husum
R. Gydemo, Skellefteå	J. A. Grundström, Skellefteå
J. Gustavsson, Kalmar	S. Sandestig, Kalmar
H. Anehög, Enskede	C. H. Hallgren, Brännland

Representanter föreslagna av AFR

ordinarie	suppleanter
V. Modin, Lessebo	vederb. suppl. i distriktet
Å. Löfgren, Eksjö	» » » »
H. Karlsson, Linköping	» » » »
L. Bengtsson, Tibro	» » » »
S. Karlsson, Bengtsfors	» » » »
N. Stanser, Karlskoga	» » » »
P. Eriksson, Katrineholm	» » » »
S. Hjorting, Bollnäs	» » » »
O. Göransson, Lindesberg	» » » »
E. Österman, Stockholm	» » » »

Fyra representanter föreslagna av det gemensamma mötet:

Gunnar Ericsson, Vimmerby
Curt Lindhè, Linköping
Per Mattsson, Saltsjöbaden
Uno Franzén, Linköping

Beslöt stämman enhälligt biträda valnämndens förslag att till styrelse och suppleanter för år 1960 utse härovan uppräknade personer.

§ 20

Företogs val av revisorer. Enligt stämmans enhälliga beslut utsågs Svenska Fiskevårdsförbundets förutvarande revisor Erik Eriksson i Falun till ordinarie revisor med Ingvar Carlsson, Fullerön, som suppleant. Utsågs vidare till ordinarie revisor förutvarande ordinarie revisorn Carl Söderlund i AFR med förutvarande likaledes ordinarie revisorn Carl-Emil Hansson som suppleant.

§ 21

Beslöt stämman att till ordinarie ledamot i styrelsen för Fiskefrämjandet utse Gunnar Ericsson med Carl Puke som suppleant samt att som andre ordinarie ledamot utse Erik Österman med Carl Abrahamsson som suppleant.

§ 22

Till ledamot i Lantbruksveckans styrelse för det gemensamma förbundet beslöt stämman utse den valde ordföranden med sekreteraren som suppleant.

§ 23

Till ledamot av Naturskyddsförbundets råd beslöt stämman enhälligt utse Carl Puke med Erik Österman som suppleant.

§ 24

Att representera förbundet i Naturvårdsdelegationen utsåg stämman enhälligt Carl Puke med Erik Österman som suppleant.

§ 25

Beslöt stämman enhälligt att den castingkommitté som förut varit vald av AFR, bestående av Hellqvist, Göransson och Abrahamsson, skulle utökas med två representanter för fiskevårdsförbundet. Till dessa nya ledamöter utsågs Lennart Berger, Älvsjö, och Erik Carlsson, Djursholm.

§ 26

Till ny ledamot av Fiskevårdsfonden beslöt stämman enhälligt utse Per Mattsson, Saltsjöbaden.

§ 27

Företogs val av valnämnd. Stämman beslöt att till ordinarie valberedning utse E. Gustavsson, E. Österman, P. Mattsson, C. Abrahamsson och Carl Puke. Som sammankallande utsågs P. Mattsson.

§ 28

Upptogs till behandling frågan om val av stadgaskommitté att förbereda nödvändiga stadgeförslag till nästkommande föreningsstämma. Stämman utsåg enhälligt till denna kommitté: C. Lindhè, sammankallande, H. Wiederberg, G. Ericsson, O. Göransson och Carl Puke.

§ 29

Beslöt stämman uppdra åt styrelsen att utarbeta en lämplig kortfattad kommuniké till TT beträffande den historiska sammanslagningen av AFR och Svenska Fiskevårdsförbundet.

§ 30

På därom framställd fråga från ombuden redogjorde Curt Lindhè för skillnaden mellan pirk och »ryckare». Stämman beslöt uppdra åt styrelsen att närmare utreda tolkningen av dessa redskap.

§ 31

Väcktes av ombudsman fråga om ej årsmötet kunde anordnas så i framtiden, att ett samkväm kunde anordnas för stämmans deltagare kvällen före årsmöte. Stämman beslöt hänskjuta frågan till styrelsen för lämplig åtgärd.

§ 32

Då flera frågor ej förelåg för behandling vid stämman, framförde ordföranden Gunnar Ericsson sitt och förbundets tack för allt det arbete som nedlagts för det betydelsefulla samgåendet mellan organisationerna. Han erinrade vidare om det betydelsefulla beslut som fattats vid dagens sammanträden och hur detta förpliktar till krafttag i fortsättningen samt förklarade sammanträdet avslutat.

In fidem:

Per Mattsson

Justeras:

Gunnar Ericsson Erik Österman Carl Abrahamsson ordf.

Protokoll fört vid konstituerande sammanträde med styrelsen för Sveriges Amatörfiske- och Fiskevårdsförbund på hotell Gillet i Stockholm söndagen den 10 april 1960 kl. 17.

§ 1

Konstituerade sig styrelsen på följande sätt:

Ordförande: Gunnar Ericsson, Vimmerby

Vice ordf.: Curt Lindhè, Linköping

Kassör: Uno Franzén, Linköping

Sekreterare: Per Mattsson, Saltsjöbaden

Beslöt styrelsen att dessa personer tillika utgör styrelsens arbetsutskott.

§ 2

Styrelsen beslöt enhälligt att var och en av Arbetsutskottets ledamöter var för sig äger teckna förbundets namn, även i post och bank.

§ 3

Beslöt styrelsen att fördela uppgifterna för sekretariat och kansli så, att kansliet befinner sig i Linköping med Curt Lindhè som verkställande ledamot av arbetsutskottet. Därvid skulle ett arvode av 50 kronor i månaden ställas till fru Maja Franzéns förfogande som skrivhjälp. Sekretariatet i övrigt skulle handhas från Stockholm i huvudsak i den omfattning som gällt för Svenska Fiskevårdsförbundets sekreterare.

§ 4

Styrelsen beslöt uppdra åt arbetsutskottet att lösa frågan om tidningsutgivningen i förbundets regi.

§ 5

Beslöt styrelsen uppdra åt Lindhè och Mattsson att på lämpligaste sätt ta kontakt med landets fiskerikonstuler för att informera dessa om de åtgärder som erfordras på länsplanet samt tillhandagå dem med lämpligt material.

§ 6

Beslöt att snarast infordra adressförteckning på föreningar anslutna till länsförbunden i Sveriges Amatörfiske- och Fiskevårdsförbund.

§ 7

Styrelsen beslöt att förordna, att de första kontakterna mellan amatörfiskeklubbarna och fiskevårdsorganisationerna bör tas på länsplanet för åstadkommande av en enhetlig lokal organisation. Om svårigheter därvid uppstår, bör arbetsutskottet informeras beträffande detta.

§ 8

Beslöt styrelsen att alla viktigare remisser och yttranden bör föreläggas arbetsutskottet, därest ej Lindhè och Mattsson i samråd äro överens om att så ej är nödvändigt.

§ 9

Beträffande annonsackvisitionen till Svensk Fiskeritidskrift beslöt styrelsen att Amatörfiske-Nytts annonsackvisitör på enahanda villkor skall få styrelsens uppdrag att införskaffa annonser till båda tidskrifterna.

§ 10

Beslöt styrelsen att som auktoriserad revisor antaga Lantbruksförbundets Revisionsbyrå för år 1960.

§ 11

Då flera frågor ej förelåg till behandling, förklarade ordföranden sammanträdet med styrelsen för Sveriges Amatörfiske- och Fiskevårdsförbund avslutat.

In fidem:

Per Mattsson sekr.

Justeras:

Gunnar Ericsson ordf.

Uttalanden inför förbundssammanslagningen

Kraftsamling

Under en följd av år har vi i Svenska Fiskevårdsförbundet vetat, att vi haft en ganska lös organisationsform och som följd därav saknat det ekonomiska underlag, vilket skulle möjliggjort för oss att utträtta vad vi velat.

Vi har också trott på samarbetet som princip och vi visste och vet, att en splittring på många och svaga organisationer icke är att föredra framför en kraftsamling kring gemensamma mål.

Vi skulle alltså ha nya stadgar, och sedan tillfälligt avbrott skett i försöken att lösa den frågan i samverkan med Fiskefrämjandet, måste vi fullfölja de riktlinjer som uppdragits, och kontakt togs med Amatörfiskarnas Riksförbund.

Låt mig på styrelsens vägnar be om ursäkt för den tidsnöd, som gjorde att vi inte hade möjlighet att kontinuerligt upplysa våra medlemmar om alla detaljer under förhandlingarnas gång.

Resultatet blev det, att Svenska Fiskevårdsförbundet praktiskt taget enhälligt på årsstämman beslutade anta de nya stadgar, som Amatörfiskarnas Riksförbund på sin årsstämma den 10 april godkände som sina. Vi hade fått en ny, en gemensam organisation, Sveriges Amatörfiske- och Fiskevårdsförbund (Sveriges Fiskeriförbund). En stadgerevisionskommitté tillsattes och namnfrågan får sin slutgiltiga lösning vid nästa årsstämma.

Men det är inte namnet det kommer an på i första hand. Det är målsättningen som är det väsentliga. I de antagna interimistiska stadgarnas andra paragraf heter det:

För främjandet av sina syften skall förbundet i samarbete med bl.a. fiskerimyndigheter och hushållningssällskap:

- verka för ökad kännedom om fiskets och fiskevårdens möjligheter och krav samt taga initiativ, som främja fiske och fiskevård,
- medverka till en ändamålsenlig bevakning av fiskevattnen, bekämpa tjuvfiske och andra oarter på fiskets område, verka för ökad fiskehyfs och respekt för andras rätt till åstadkommande av ökad trivsel på fiskevattnen,
- där så är lämpligt verka för finansiering av fiskevården genom frivillig försäljning av fiskekort eller annan upplåtelse för allmänheten samt lämna upplysningar därom,
- följa fiskerilagstiftningen och verka för ändamålsenliga fiskeristadgor,
- följa och stödja forskningen inom fiske, fiskevård och vattenvård,
- främja bildandet av nya föreningar och ändamålsenliga områden för fiske- och fiskevård,
- genom arrangerande av tävlingar befrämja kontakt och gott kamratskap inom förbundet,
- genom kurser, föredrag, egna publikationer, tidsningsartiklar m.m. bedriva upplysningsverksamhet i fiske- och fiskevårdsfrågor, öka respekten för gällande fiskerilagstiftning samt skapa ett förtroendefullt samarbete mellan fiskevattensägare, yrkesfiskare och fritidsfiskare.

Om den målsättningen torde alla kunna vara ense, alla som vill vara med för att göra en insats för fisket och fiskevården i detta land. Låt oss så skapa

ett starkt ekonomiskt underlag för organisationens verksamhet och det skall visa sig, att vi med gemensamma krafter skall kunna bättre än förr lösa de frågor vi anser livsviktiga för fisket och fiskevården.

Det kanske också till sist skall sägas, att den samförståndstanke som utlöst den nya organisationen i sig också innesluter viljan till samarbete med andra organisationer på fiskets område. Vi tror att fisket och fiskevården också på det sättet måste samordna sina krafter för gemensamma mål.

Gunnar Ericsson

Fiskevården i stöpsleven

Den »kris» inom fiskevården som det ibland talats om under de senaste femton åren, beror inte bara på att de gamla fiskevårdsmetoderna till stor del utdömts såsom ineffektiva och att det rått stor ovisshet om vad som skulle sättas i stället. Eftersläpningen i fiskevårdsarbetet har uppstått också genom att fiskets omfattning och ensidighet ökats och genom den fortgående miljöförstörelsen i vattnen.

Fiskevården har lidit brist på tre väsentliga punkter, kunskaper, organisation och pengar. Men man kan nog säga att själva metodfrågorna nu börjat klarna, så att det inte längre går att skylla överksamhet på force majeure. Man vet ju att man måste sträva efter allsidigare beskattning av sammansatta fiskbestånd. Man vet att utsättning av en- och tvåsomriga fiskungar ger utbyte. Och man har fått medel att rensa mindre vatten från skräpfisk och inplantera ädelfisk. Vi har duktiga forskare, som undan för undan klarar ut begreppen. Om det bara gällde metoderna, så skulle alltså fiskevårdens överksamhetskris snart vara till ända.

De organisatoriska bristerna har på senare år varit mera kännbara. Den moderna fiskevården kräver insatser av arbete och pengar, som lokalt arbetande fiskevårdsföreningar i regel inte ensamma kan mobilisera. Även organisationerna på läns- och rikspanet har varit alltför splittrade och kraftlösa i förhållande till uppgiften. Men efter den nu igångsatta sammanslagningen av alla goda krafter i det nya Sveriges amatörfiske- och fiskevårdsförbund kanske man kan hoppas på att fiskevårdens kris kan vara på avveckling även på organisationsplanet. Allt beror väl på det stöd och den anslutning som det nya fiskevårdsförbundet kan få av föreningar och enskilda. Det är löftesrikt att en stor del av landets fiskeritjänstemän och annan sakkunskap ställt sina krafter till organisationens förfogande.

Att finna en lösning på den ekonomiska sidan av fiskevården blir kanske inte så lätt. På många håll är man inte inställd på att fiskevården får kosta något, trots att vattnen stigit oerhört i värde. De framsynta får ta ledningen. Genom samgåendet med fiskevårdsförbundet har fritidsfisket visat sin vilja att också ta ansvar. Man kan tänka sig olika lösningar, en allmän fiskevårdsavgift, liknande jaktvårdsavgiften, eller en extra fiskevårds-krona lagd på alla dyrare redskap, såsom spinnrullar, spön och nät. Förr eller senare måste väl också kravet tillgodoseas att även det icke yrkesmässiga fisket får återbäring för den bensin som förbrukas på sjön.

Målet för fiskevårdens strävanden kan knappast sättas lägre än att varje län eller annat fiskevårdsdistrikt disponerar sin egen fiskodlingsanläggning med tillräckliga uppfödningssdammar m.m. och att dessa i sin tur betjänas av en gemensam forsknings- och försöksanstalt. De anläggningar som nu finns

är helt otillräckliga och dessutom till stor del reserverade för andra ändamål än den breda fiskevården i landets alla sjöar.

Curt Lindhè
(DN)

Herr Redaktör

Vid Svenska Fiskevårdsförbundets extra årsmöte den 10 april 1960 fattades definitivt beslut om sammanslagning med Amatörfiskarnas Riksförbund. Vid årsmötet var 13 personer närvarande däribland representanter för fyra länsfiskevårdsförbund, av vilka två klart tog avstånd från en omedelbar sammanslagning. Då vårt länsförbund, Stockholms läns fiskevårdsförbund, genom beslutet tillsvidare kommer att ställas vid sidan av den nya organisationen, vill vi här deklarerat vår ståndpunkt.

1. Ett beslut som betyder en splittring av en organisation kan aldrig vara till gagn. Enligt de siffror som redovisades vid årsmötet kunde endast 3.000 à 4.000 av förbundets nuvarande kollektivanslutna medlemmar omedelbart ingå i det nya förbundet.
2. Av de undersökningar som utförts framgick klart att ett väsentligt förbättrat ekonomiskt stöd från länsförbunden kunde åstadkommas.
3. I detta läge hade det enligt vår mening varit bättre att konsolidera förbundets ställning, innan en sammanslagning kom till stånd. En splittring hade därigenom kunnat undvikas.
4. Sedan det nya förbundet nu börjat sin verksamhet, hoppas vi att det trots allt skall bli möjligt att bygga upp en stark organisation. Detta kan ske genom att man satsar på starka länsorganisationer. Huvuddelen av verksamheten bör vara förlagd till de lokala organisationerna, som även bör ges ekonomisk möjlighet till en effektiv insats.

Stockholm den 12 april 1960.

För Stockholms läns fiskevårdsförbund
Arne Andersson Bengt Hemming

SFT återkommer till sammanslagningen i nästa nummer.

Vätterns östra fiskareförening

höll den 9 april årsmöte i Borghamn. Av verksamhetsberättelsen för år 1959 framgick att föreningens medlemsantal varit 33 st och räkningsomslutningen 7.323 kronor. Av de restituerade bensinskattemedel som ställts till föreningsens förfogande för år 1959 har bidrag lämnats till Hästholmens hamnförening med 1.000 kronor, till Borghamns fiskehamnsförening 500 kronor och till hamnförbättring vid Önninge 500 kronor samt till Vätterns fiskareförbund 300 kronor.

Fiskets utfall under året har varit sämre än föregående år ifråga om sik och siklöja, under det att rödingfisket visat ökning, särskilt beträffande uterfisket. Rödingens medelstorlek har varit större än under föregående år. Lakfisket har lämnat något under medelmåttigt resultat.

Till föreningens ordförande omvaldes fiskare Hugo Rehnberg, Borghamn. Jämväl övriga styrelseledamöter omvaldes.

Av disponibla bensinskattemedel för år 1960 beslöt anslå 1.500 kronor till inköp av 3 st last-

mopeder för fisktransport, 500 kronor till Borghamns fiskehamnsförening för bl.a. vägförbättring, 250 kronor till Hästholmens hamnförening och 200 kronor till vägförbättring vid hamnen i Önninge samt 300 kronor till Vätterns fiskareförbund för dess allmänna verksamhet.

Mötesdeltagarna uttalade ett enhälligt önskemål att en s.k. fiskaredag måtte anordnas i hushållningssällskapets regi hösten 1960 inom föreningens verksamhetsområde.

M. T.

KORTA DRAG

Vänernkonsulentens förflyttning avstyrkes. Den i proposition till årets riksdag ifrågasatta förflyttningen av fiskevårdskonsulenten för Vänern, som nu sorterar under hushållningssällskapet i Värmlands län, till Göteborgs och Bohus län har motionsledes rönt motstånd från orsrepresentanterna. Även fiskeriintendenten i distriktet, fil. dr N. Törnquist, har nu yttrat sig i frågan och härvid påpekat, att fiskerikonsulenten för Vänern sorterar under fiskerinämden för Vänern, vars ledamöter väljes av Värmlands, Skaraborgs och Älvsborgs läns norra hushållningssällskap. Värmlands läns hushållningssällskap är visserligen huvudman, men konsulentens bostadsort är dock belägen inom Skaraborgs län (Mariestad) och har varit detta alltsedan tjänsten inrättades år 1931. Fisket i Vänern är av den storlek och betydelse, att en konsulenttjänst för denna sjö är i synnerligen hög grad erforderlig. Tjänstens indragning skulle medföra mycket stor skada för fisket. Fiskerikonsulenterna i de län, som Vänern tillhör, har så omfattande arbetsuppgifter, att det är fullständigt uteslutet, att de skulle kunna ha hand om skötseln av fisket även i de till resp. län hörande delarna av Vänern.

Dr Törnquist erinrar, att han vid flera tillfällen sedan 20 år tillbaka yrkat på inrättande av en fiskerikonsulenttjänst hos Göteborgs och Bohus läns hushållningssällskap. Det är närmast absurt, att det i vårt största fiskerilän inte finns en sådan tjänst. Under inga förhållanden kan fiskeriintendenten dock tillstyrka, att fiskerikonsulenten för Vänern flyttas dit och någon tjänsteindragning vid Värmlands läns hushållningssällskap bör alltså ej komma ifråga.

Under hänvisning till vad fiskeriintendenten och motionärerna anfört, ställer sig länsstyrelsen i Karlstad också avvisande mot ifrågasatt förflyttning. Hushållningssällskapet finner det självklart att Vänern kräver en särskild tjänsteman och förklarar sig vara bestämd motståndare till ifrågasatt förflyttning.

Nytt förslag till reglering av Tåkern. Ett steg fram mot Tåkerns reglering togs den 27 februari i Vadstena, då lantbruksingenjör Ernst Öfverholm presenterade sitt förslag för strandägarna. Närvarande var också representanter för kammaradvokatfiskalsämbetet, naturskydds-föreningen, fiskeristyrelsen och Östergötlands jaktvårdsförening.

Lantbruksingenjören gav en beskrivning av sjön och berörde 1842—44 års sänkningsföretag samt 1914, 1949 och 1953 års förslag till reglering. En ansökan från 1945 av Tåkerns strandägare utgjorde

främsta anledningen till sammanträdet. Det högsta uppmätta vattenståndet i sjön var 1912 och 1959 med 94,76 m över havet och det lägsta har varit 93,03 m. De exceptionellt torra åren 1933—35 var sjön så gott som helt uttorkad. Förslaget innebär dels uppförandet av en regleringsdamm omedelbart uppströms Svällinge spång, dels fördjupning och breddning av vissa delar av Mjölnaån, dels anläggande av två reglerbara grunddammar och ombyggnad av broar.

Med regleringsdammen skall eftersträvas att hålla vattnet i Tåkern så nära höjden 93,75 m som möjligt. Efter den 15 februari får avtappning ske till 93,50 m, om det anses att vårfloden kan höja vattenståndet till 93,75 m. Abotten får inte torrläggas. Kostnaderna för regleringen beräknas till 250.000 kr. Till detta bidrar föreningen Tåkerns strandägare med 50.000 kr. I statsbidrag beräknas 125.000 kr och resten, 75.000 kr, bör kunna fås från föreningar och enskilda.

Diskussionen gav ett så gott som enhälligt gillande av det framlagda förslaget, vilket nu går till vattendomstolen och k. m:t.

Kraftverk vid Skedala i Fylleån bestrides. Kammaradvokatfiskalsämbetet bestrider hos vattendomstolen att Skedala kraftverk som Marbäck's fabriks AB begärt att få bygga i Fylleån, är tillåtligt enligt 2 kap. 3 par. vattenlagen. Bakom framställningen står Sydsvenska Kraft AB, som förvärvat fallet i Skedala.

Av undersökningar som gjorts av fiskerikonsulent Gösta Edman i Falkenberg och fiskeriintendent H. Alander i Göteborg framgår, att Fylleån såväl kvalitativt som kvantitativt är ett av de bästa lax- och laxöringvattnen på västkusten.

Bolaget har gjort gällande att det skulle vara fullständigt oriktigt att laxen regelbundet skulle komma upp i Fylleån, eftersom den ej kan komma förbi dammarna vid Fyllinge valskvarn och Fyllinge Mölla annat än vid högvatten. Härtill gemämler ämbetet att det hinder, som dessa dammar utgör för laxen vid lägre vatten, får anses vara av ringa betydelse, eftersom laxen i regel går upp vid högt flöde. De exempel på flera olika årgångar lax, som man fått vid de preliminära undersökningarna, jävar även bolagets påstående att laxen inte regelbundet skulle komma upp i Fylleån.

Såvitt man kan bedöma av de hittills utförda undersökningarna tycks det inte vara ämbetet som fått en skev uppfattning om förhållandena i ån. Ämbetet anser att även resultaten av undersökningarna motiverar ämbetets bestridande av företagens tillåtlighet. Emellertid utgör de hittills utförda undersökningarna inte tillräckligt säker grund för ett ställningstagande till frågan om företaget skall anses tillåtligt. Dr Alander bör därför beredas tillfälle att slutföra inledda undersökningar innan domstolen tar upp tillåtlighetsfrågan till avgörande.

Lagförslaget om fiskevårdsområden. Mot det av regeringen framlagda förslaget till lag om fiskevårdsområden ha en del riksdagsmän motionsledes framfört vissa betänkligheter. Även om man i princip anser att en ny organisationsform vid sidan av eller i stället för fiskevårdsföreningar och gemensamhetsfiskerier är behövlig, har man åtskilligt att anmärka mot lagförslaget utformning. Detta gäller framförallt i fråga om den majoritet, som fordras för att bilda fiskevårdsområde och upplåta fiske-

rätt inom detsamma, vilka anses innebära alltför starka ingrepp i enskilda delägares rätt och därför böra ändras. Även på andra punkter påyrkas en ändring. Bildandet av ett fiskevårdsområde får icke leda till uppenbart förfång för vare sig någon delägare eller för utomstående.

En del av de motionsvägen påyrkade ändringarna ha vid frågans slutbehandling godkänts av riksdagen. SFT återkommer utförligare till den nu antagna nya lagen.

Rätten att stänga fiskeådra. Kammarkollegiet anholder att k. m:t skall återkalla uppdraget år 1954 till kollegiet att utreda frågan om inlösen av äldre rättigheter att stänga fiskeådra. Alternativt anholder ämbetsverket att k. m:t skall meddela föreskrifter, varigenom samordning kommer till stånd mellan den nu avsedda utredningen och den som år 1957 uppdrogs åt fiskeristyrelsen och som avser en inventering av de vattendrag, som även i fortsättningen anses lämpliga för produktion av vandringsfisk. Det senare uppdraget anses till väsentlig del täcka det förra. Som ett led i fiskeristyrelsens utredningsuppdrag ingår inventeringar genom hushållningssällskapens försorg av vattendrag och i flera län har dessa inventeringar slutförts. Kammarkollegiet anser det ej försvarligt att för sin del företa lokala utredningar, som kan innebära avsevärda risker för dubbelutredningar. Man bör också först kunna överblicka resultatet av fiskeristyrelsens utredning.

Lagändring om fiskevärderingen obehövlig. Ordföranden i fiskevärderingsnämnden för Hallands samt Göteborgs och Bohus län häradshövding Bertil Koch, Stenungsund, uttalar hos riksdagens tredje lagutskott som sin mening, att ett par vid årets riksdag väckta motioner gällande ersättningarna för mistad fiskerätt inte behöver föranleda någon åtgärd. I den ena motionen har föreslagits en bestämmelse om att vid utmätandet av ersättningar skall beaktas inte blott den förlust av fiskerätt som ägaren får vidkännas utan även den utvidgning av rätten till fritt eller enskilt fiske som ägaren vinner genom att fisket genom nya lagstiftningen gjorts fritt. Nämnden för de båda västkustlänen tillämpar för sin del redan denna grundsats.

I den andra motionen har begärts att strandägaren skall för sitt utredningsarbete få samma rätt till ersättning av kronan som anlitate fiskesakkunniga och experter. Något behov av sådant slag anser häradshövdingen inte föreligga. Från sökandehåll har han inte hört uttalas någon olägenhet med nu tillämpad ordning för målens förberedande handläggning eller hört antydas önskemål om förskott för kostnader för målens utredande.

I sammanhanget upplyses, att fiskevärderingsnämnden hittills slutligt avgjort 263 mål och att 139 återstår oavgjorda. Av dessa senare gäller 101 mål fastigheter på Koster m.fl. öar i Tjarnö socken. Utredningen i dessa mål är slutförd. Med huvudförhandling i målen anstår t.v. i avvaktan på utgången av ett prejudicerande mål som f.n. är föremål för högsta domstolens prövning.

Saxfiske för gäddutrotning. Ovanåkers fiskevårdsförening anholder hos länsstyrelsen om förlängt tillstånd under ytterligare fem år att för utrotning av gädda i sjön Värasen samt i Öratjärnarna inom Ovanåker som fiskredskap använda mekaniska slagkrokar, s.k. saxar.

Dessa sjöar var tidigare mycket goda laxöring-

vatten. Omkring år 1930 inplanterades av rent oförstånd och utan fiskevårdsföreningens vetskap gädda i dem. På grund av sjöarnas stora djup, klara vatten och sterila stränder har gäddan förökats sig mycket sakt samtidigt som laxöringen i det närmaste försvunnit. Föreningen ombesörjer nu årligen inplantering av laxöring i dessa sjöar, varför föreningen anser det önskvärt med en utrotning av gäddbeståndet. Förslagsställarna dela tydligen ej saxvännernas uppfattning om gäddsaxarnas ofarlighet för gäddan

Särskild fiskestadga påyrkas för mälaraarna. Fiskerikonstul Harry Wiederberg, Köping, hemställer att länsstyrelsen skall utfärda en lokal fiskestadga gällande för Arbogaån, Hedströmmen, Kolbäckån, Svartån och Sagån.

Anledningen här till är att nämnda åar icke innefattas i den nya stadgan för fisket i Mälaren. Redan i det yttrande, som länets hushållningssällskaps fiskerinämnad avgav i september 1957 över fiskerintendentens förslag till mälarestadga, påtalades vådorna med en dylik inskränkning i stadgans giltighetsområde.

Under normala förhållanden fångas stora mängder gös i de stora åar i Västmanlands län, som rinner till Mälaren. Dessa åar skulle alltså undantagas från de skyddsbestämmelser beträffande gösbeståndet, som innefattades i stadgan, framhåller konsulent Wiederberg.

Han beklagar detta förhållande, inte minst därför, att en stor del av västra Mälarens gösbestånd förrättar sin lek därstädes.

De nämnda åarna har tidigare alltid innefattats i mälarestadgans giltighetsområde. Skäl för ett dylikt stadgande har förelegat ur såväl biologisk som praktisk synpunkt. Att som nu, vilket blir följden av bestämmelserna i den nya mälarestadgan, helt frisläppa allt fiske under hela året i de aktuella vattenområdena, anses icke vara försvarbart varken ur fiske- eller fiskevårdssynpunkt.

Fiskekrängel minskas. Stödd på överläggningar inom Nordiska Rådet har jordbruksminister Netzén gått till anfall mot en typisk krängelparagraf i den svenska fiskerättslagstiftningen.

Enligt gällande lag får en i Sverige bosatt utlänning inte fiska i allmänt vatten utan särskilt tillstånd av Konungen. Nu föreslår jordbruksministern att utlänning, som sedan minst två år är stadigvarande bosatt i Sverige, skall bli likställd med svenska medborgare när det gäller rätten att fiska »på allmänt eller eljest fritt vatten». Samtidigt får medborgare i de nordiska länderna samma rätt som svenskar att »med spö, pilk och liknande redskap utöva fritidsfiske vid havskust».

Förenklningarna är välkomna. I ett fall som vi behandlat (i SF nr 9/1955) behövdes nästan ett helt tjog olika åtgärder — utspridda över ett halvår — innan en ansökan om tillstånd att »nöjesfiska å Västkusten med krok» kunde högtidligen beviljas i konselj. Det är en ren oformlighet att sådana bagatellärenden skall tvingas vandra den långa vägen upp till Kungl. Maj:t för att kunna avgöras. Stora kostnader och mycken arbetstid har under årens lopp offrats på sådana struntsaker.

Enligt propositionen skall ändringar genomföras från den 1 juli 1960. (SF)

Anmärkas kan att kustfiskarna i norra Bohuslän befara, att åtgärderna skall medföra en stark ökning av den redan nu allt för stora tillströmningen

av norska sportfiskare till de svenska kustvattnen, varigenom de svenska småfiskarna komma att bli lidande.

Fiskevård i Lagan meningslös? Hörle Bruks AB har hos Söderbygdens Vattendomstol begärt befrielse från att i fortsättningen utge fiskeavgift och utsätta ålyngel, emedan den del av Lagan, som beröres av brukets verksamhet, nu är så förorenad, att ingen fisk kan leva där och fiskevårdande åtgärder äro meningslösa.

Kvitto för utdömd ålplantering. För att intressera befolkningen för fiskevården föreslår fiskerikonstul Gillis Luning i Jönköpings län att Sydsvenska Kraftaktiebolaget, som har hand om den av vattendomstolen utdömda ålyngeluppsamlingen och distributionen i Lagans vattensystem, vid utställningen av ålen skall kontakta någon person bland ortsbefolkningen, som skall närvara vid utställningen och lämna kvitto på att den utförts och intyga ålynglets beskaffenhet. En sådan kvittens borde vara av värde även för utsättaren.

Nya svenska sportfiskerekord. »Sportfiskarens» tävling om största fisken 1959 har som vanligt lämnat en serie uppseendeväckande resultat med bl.a. fyra nya svenska rekord. Årets rekordfiskar äro:

Fiskslag	Vikt i kg	Fiskeplats	Anm.
Lax	20,7	Mörnum	Rekord 25,0 kg
Havsöring	12,8	Byske älv	» 13,2 »
Insjööring	11,1 (10,5)	Kallsjön	Nytt rekord
Röding	4,7	Jokkmokk	Rekord 7,5 kg
Harr	2,87 (2,8)	Rauskasjaure	Nytt rekord
Gädda	21,0 (20,0)	Ångsholmen	» »
Torsk	23,1 (22,0)	Öresund	» »

De tidigare rekordvikterna upptas inom parentes.

Sportfiskepremiären i Mörrum den 1 april bjöd i år på lägre vattenstånd än på länge, lågt sommarvatten i stället för den vanliga vårfloden. Tillströmningen av fiskare var dock som vanligt maximal, inom medgivna gränser, och fångsten tämligen god. 75 havsöringar med 6,2 kg som största fisk på fluga och 7,8 kg på spinn. Den övervintrande, utlekta laxen (kelten) är ju fredad och den nystigna brukar visa sig först omkring en månad senare.

Svensk rödingrom till Schweiz. 20.000 rödingrom i ögonpunktstadiet har från Kälarnes fiskeriförsöksanstalt sänts med flyg till Schweiz för utsättning i Vierwaldstättersjön, som är 115 km², har ett maximidjup av 214 m och ligger 437 m över havet.

Amatörfiskenytt

Till länsförbunden anslutna fiskevårdsföreningar erhålla gratis

AMATÖRFISKENYTT

om adressen insändes till sekreteraren, fiskerikonstul Per Mattsson, Skyttevägen 18, Saltsjöbaden.

Man blir nöjd inombords
med en ALBIN-motor
i båten

ALBIN marinmotorer är

- * säkra och billiga i drift
- * lättstartade
- * mjuka i gången
- * slitstarka

Säker gång i alla väder!

ALBIN MOTOR
KRISTINEHAMN TEL. 0550/15 000

Mot vass, fräken, kaveldun och annan vattenvegetation ger **EMISOL 50** flerårig verkan till låg kostnad.

GULLVIKS
MALMÖ 16
Tel. 040/934 120

Också i år presenterar AB Urfabriken en rad nyheter på fiskeredskapsfronten — en direktdriven, inkapslad haspelrulle med nytt, mjukt friktionsbromssystem, nya beten och spön liksom förbättringar på de gamla välkända artiklarna.

Ni kan lugnt lita på att årets nyheter håller samma höga kvalitet, som gett Svängsta-grejorna en särställning bland sportfiskare med anspråk världen över. De är alla utprovade i praktiskt fiske — gjorda av fiskare för fiske.

*De tyngsta och längsta
med grejor från Svängsta.*

AB URFABRIKEN
SVÄNGSTA

